

frittfall

AKTUELT

- 4 Jakten på de store pengene
- 6 Fallskjermhopper
- 8 Crazy Iking Camp 2010 med Skywalkers
- 10 Damen es Lodi Sequentials
- 12 En landkrabbe på beachboogie
- 14 Skywalkers Sommer Boogie og Vertical Moment
- 16 Gloves are for sissygirls!
- 18 Tramp i kalotten Verdensrekorddrama
- 20 Frittfallarkivet Før det begynte
- 32 Minneord Dei privilegerte

KONKURRANSER/LAG

- 26 42 Freely update What's your plan?
- 28 Headdown Norgesrekord 2011
- 30 Rookiecup

FRA SENTRALT HOLD

- 32 Faste spalter fagsjef og leder
- 34 FAI
- 35 Hendelser Alvin Fyhn

SETT & HØRT

- 36 Down'n'dirty rykter og sladder fra inn- og utland
- 38 Klubbnytt Å gjøre en vanlig dag til noe mer...
- 40 Klubbnytt Rakkestadboogie
- 42 Klubbnytt New from Nordafør
- 44 Klubbnytt Bergen FSK 40 år!
- 46 Klubbnytt Sesongen i Tønsberg

Forsidebildet:

JOHAN BRYHNIFOTO

ESBEN EVENSEN MED TANDEMPASSASJER HANS CHRISTIAN ANDERSEN OVER JARLSBERG.

(JOHANS FØRSTE FRITTFALLFORSIDE)

Materiellfrist

Foto, redaksjonelt og annonsebestilling **25. februar** Annonsemateriell **18. mars** Utsendelse **25. mars**

Send stoff, ideer eller spørsmål til kitt@frittfall.org

Se frittfall.org for mer informasjon om frister og innlevering av materiell.

Kritikk til fotokonkurransen

Kitt**REDAKTØR**

En av deltakerne i Frittfalls fotokonkurranse har kritisert oss for ikke å ha vært seriøse da vi ikke godtok manipulererte bilder. Hans argumenter var blant annet at det måtte være om å gjøre å levere inn gode bilder og at etterbehandling i form av justeringer er nødvendig for å skape gode bilder med ønsket kontrast, fargegjengivelse og skarphet. Hans råd for en eventuell senere konkurranse må være å opplyse veldig godt på forhånd om hva vi mener er manipulering, og hva slags form for etterbehandling som faller under dette stikkordet.

Vi er helt enige i at enkelte former for manipulasjon med digitalt foto, spesielt i RAW format, har blitt norm snarere enn unntak. Kontroll av manipulering er også bortimot umulig. Det er også hensikten å få frem så gode bilder som mulig. Dette og flere andre elementer taler for at et fremtidig konkurransereglement vil kunne formuleres annerledes, noe vi absolutt vil vurdere. Vi lærer jo av erfaringer!

Da denne fotokonkurransen ble utlyst ble det satt som kriterium at bildene ikke skulle manipuleres, og juryen måtte derfor ta hensyn til dette i sin bedømmelse.

Hyggelig at folk tenker litt på hoppingen midtvinters også – det har vært uvanlig greit å få inn stoff til dette bladet! Jeg har til og med tatt inn noen etternølere fra i sommer. Enkelte kjenner ikke så godt til hva som er kutyme for bruk av bilder; om du sender inn bilder tatt av andre må det være etter avtale med dem, og du må sende med fotografens navn. Alle fortjener å få cred for sine bilder! Er du fotograf må du passe på at de som er med på motivet synes det er greit, eller de må ikke være vesentlig for bildet som kanskje likevel har allmen interesse.

Vedlagt finner du Frittfalls julegave til deg – Frittfallkalenderen 2011. Ha en riktig god jul og et godt nytt år!

bladet

skisse

Redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - kitt@frittfall.org

fotojournalist: VIDAR ANTONSEN - vidar_antonson@msn.com

Layout: MARIANNE HOLEN, Sago AS - marianne@sago.no • Trykk: RK Grafisk

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for fallskjermseksjonen/Norges Luftsportforbund

Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørplakaten.

Artikler i bladet kan bli referert eller gjengitt i arkivet på www.frittfall.org

Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5b, 0106 OSLO Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

Jakten på de store poengene

HVA FÅR 200 PERSONER TIL Å BRUKE EN BØTTE MED PENGER OG MYE AV FRITIDEN SIN TIL STÅ FERDIG OPPSATT I EN FORMASJON MED FULLT HOPPUTSTYR KL. 0600 OM MORGENEN I KLIN MØRKE I ØRKENEN I ARIZONA?

PÅL BERGAN **TEKST** GUSTAVO CABANA **FOTO**

Er det slik at dette er optimalt i forhold til å bruke dyrbar ferietid, kostbare reiser og en stiv påmelding for å få lov til å være en av de utvalgte på P3s arrangementer – så er det sånn man bare må forvente. For smaken av full suksess og den endelige utløsning av spenningen om man klarer å sette rekord er en helt unik opplevelse som få er forunt å oppleve i sporten. Så vil man være med er det bare å henge på.

Rammene rundt årets invitational fra P3 var å sette en ny rekord med en to poengs 200 manns formasjon. Dette er aldri blitt gjort før, og lista ble lagt høyt i forhold til planlegging, påmelding og registrering. Arrangementet ble lagt til Eloy i september, kjent for å stille med det tryggeste været og nok av flykapasitet. P3 har nå opparbeidet seg en rimelig god erfaring med mennesker for å kombinere opplæring, camps og invitationals. De har etter hvert en stor skare av followers der flere gjerne knekker ryggen baklengs for å bli tatt inn i varmen og komme på listene deres som ”sikker”. Eneste måten å overbevise organistorene her er enkel. Man må alltid stille opp, alltid klare slotten sin, aldri pipe, og helst ikke motsi en organisator på debrief. Lista var både høy og lang for å få plass på denne rekorden. Fra Norge stilte Jakob Mo, Even Rokne og undertegnede.

P3 tenker allerede bredt i forhold til verdensrekorden deres i Dubai i 2013. Derfor hadde de også invitert inn en rekke størrelser av europeiske organisatorer som blant annet Frankrikes Patrick Passe, Dieter Kirsch fra

Tyskland og andre kjente navn. Gjennomføringen likner ikke så lite på World Teams oppsett med å kombinere uttak fra andre land og å forankre utenlandsk registrering. Riktignok virket det ikke som om det ble stolt helt på oss fra andre siden av dammen – vi fikk hver vår amerikaner som kollega – som spøkefullt snart ble kalt ”watchdog”. De er nå sjarmerende på sitt vis, disse amerikanerne – de har liksom aldri tro på at europeere skal klare dette særlig bra uten hjelp – til tross for at tyskerne skilte med en 200 manns som var satt på tre-fire hopp, at Russerne nettopp fikk godkjent sin 180 manns, og at vi har en viss erfaring med storformasjoner også her i nord.

Formasjonen som ble presentert var litt av en utfordring på papiret, og ville kreve en del nytt i forhold til oppbygging og flyteknikk. Riktignok hadde prinsippet blitt utprøvd på Jump for the Cause i fjor, men ikke uten rimelige utfordringer. En storformasjon bygges i dag vanligvis ved å få til en relativt rask base på rundt 40-60 mann, og så kobles det på whacere av forskjellige for å utvide omkretsen og få flere personer på formasjonen. Her var det en relativt standard 40 manns base med en sekser i sentrum som var utgangspunkt. Men for å koble ting videre på ble det valgt å kjøre ut en lang ”helix” så skulle det kobles linjer på denne. En lang helix er vel en av de mest vinglete formasjonene som man kan tenke seg, uten struktur og med kun et arm og et bengrep så vil enhver dokking som ikke er 100% perfekt, eller forskjeller i fallhastigheter gi umiddelbar tilbakemelding. Men klarte man å holde strukturen i helixen, så ga dette en ”rygggrad” ut fra formasjonen som også indikerte hvor alle de andre individuelle plassene var. En annen fordel var at man da bygde fra begge sider og inn mot midten av en whacker, så behovet for sidelengs forflytning for å docke lange linjer ble eliminert.

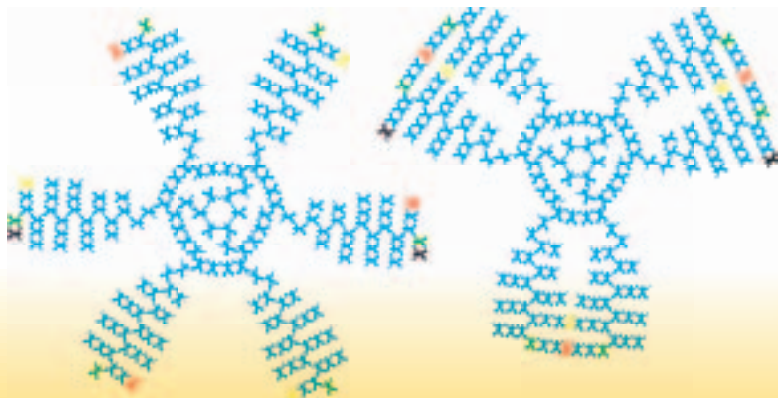
Så her bød det på hi-tec flying – med radialer og stadium og å holde en høy hastighet som de viktigste kjøreregler som det ikke var rom for avvik fra. Hadde man for store utfordringer med å følge dette ikke prinsippet bar det raskt ut på benken. Ingen pardon - ingen nåde. Eneste måten å få dette til å ligge stille på var å sette de beste til å bygge ryggraden ut fra sentrum, og la andre komme til slotten og plukke opp grep.

I hovedsak fungerte dette meget bra, og det var etter hvert en overbevisende konstruksjon – tatt i betraktning at man har de beste å jobbe med. Og det var det meningen vi hadde. På benken som utgangspunkt satt det 15 personer som alle per definisjon uten vanskelighet skulle kunne ta en hvilken som helst slott på formasjonen. Planen var at alle disse

skulle ende opp inne i formasjonen og at man via oppbyggingshoppene skulle luke ut de som hadde for store utfordringer med å henge med. Til tider ble dette nesten pinlig, hvor man kunne ane at oppdraget var vel så mye å sparke ut folk for å få plass til vennene på benken som å klare formasjonen med de man hadde til rådighet fra begynnelsen av. Et system som er mer kjent og brukt fra amerikansk side enn europeisk.

Her skulle man ikke vingle mye i slotten før man var på bakken neste hopp. Verst gikk det ut for stakkars Antoine fra Frankrike. Etter to oppvarmingshopp i 60 manns størrelsen så ble han satt på bakken for han ikke klarte å holde den helt sinnssyke fallhastigheten som ble satt. Det var satt et mål om hvor fort dette måtte falle for suksess, og derfor ble det nesten en hastighetskonkurranse mellom treningsgruppene. Hastigheten endte aldri opp så raskt når basen kom inn på banen igjen, men da var det for sent for Antoine, som måtte se hele påmeldingen gå opp i røyk etter første dag og to treningshopp og hoppet på ”benken”

resten av tiden. Harde kår, og ikke alltid like rettferdige – men rettferdighet er vel heller ikke noe denne sporten kan skryte på seg for mye av.

Eloys organisasjon viste seg fra sin beste side, selv om været ikke samarbeidet helt. En dag gikk bort i skyer og vind, og det gikk sakte pga enkelte skyer (som i europeisk målestokk ville vært en av sesongens beste hoppdager). De stilte med ni fly, tre Skyvan og seks Ottere i formasjon. Dette kan de. Fra oppstilling av flyene takset alle ut i formasjon – tok av i formasjon ved å bruke både stripe og taksebane samtidig, fløy til 18-20.000 i formasjon, og landet i formasjon igjen. Landingen var noe for seg selv, tre fly landet på hver av rullebanene samtidig på landing kontinuerlig til alle var nede. Absolutt høydare var en motorkutt på en Skyvan, der denne til stor jubel landet som et glidefly uten noe kraft og for ut i en støvsky på enden av banen. Et par timer i hangaren, litt ducktape og CRC, og den var i aksjon igjen.

Hoppene ble etterhvert bedre og bedre – og det ble gjort en rekke komplette 200 mannsformasjoner frem til søndagen. Så var det å kjøre på med sekvens-bevegelsen, der de seks whackerne skulle parvis docke på hverandre ved å flytte noen personer i midten. Litt

av en utfordring, men som også viste seg å fungere rimelig bra. På hopp nummer tre satt denne så alle trodde det var komplett, men så viste videoen at det var to grep som ikke var der samtidig, og derved no dice. Men da var det jo bare å prøve igjen – etter enda et par utbyttinger (nå med å telefonere rundt til pensjonerte Airspeed folk om de kunne komme og gjøre ett hopp) – men da var nok mye av energien brukt opp og hoppet falt fullstendig sammen.

Vi i Whacker tre, med Doug Forth (Canada) og undertegnede som lagkapteiner, klarte å gjennomføre hele eventen uten å bytte ut én eneste hopper – som eneste gruppe på formasjonen – noe vi så oss rimelig fornøyd med. Det nytter å holde litt fast på prinsipper og.

Det står en rekord der ute som er vel planlagt og bare venter på å bli tatt. Og den store jubelen får vente til neste korsvei.

ER DET NOEN AV DERE RUTINERTE FALLSKJERMHOPPERSOM HUSKER HVORDAN DERES FØRSTE SESONG SOM FALLSKJERMHOPPERSOM VAR? JA, DET REGNER JEG MED, MEN HER KOMMER IALLEFALL EN KORT HISTORIE TIL EN AV DE SOM TOK STEGET I 2010.

Fallskjermhopper

RUNE ANDREAS MALMOTEKST OG FOTO
PETTER SVEFOTO

Etter av "20 seconds of joy" gikk på TV-en i november 2009 bestemte jeg meg raskt for å delta på fallskjermkurs. Dette SKAL jeg oppleve! Følelsen av å fly må jo være fantastisk! Jeg ringte umiddelbart en kompis for å spørre om han ville bli med på fallskjermkurs. Uten betenkningsstid

svarte han ja. Heldigvis har jeg spontane kompiser, nå var det bare å sette inn depositum for kurset og vente på 2.mai 2010.... 2. mai 2010!

Vi ankom Østre Aera, Oslo Fallskjermklubb en liten time før oppmøtetidspunkt. Førsteintrykket var uventet. Campingvogner i alle tilstander sto strødd utover området. Haha, trailertrash! Vi ble møtt av en volvkjørende tulling (vi

visste ikke da at han var en tulling) som ga oss nøkkelen til rommet vi skulle sove på. Enkle greier for folk som er vant til å bruke pengene sine på trivielle ting. Anlegget føltes straks "riktig". Stort hovedanlegg med dusjer, badstue, kjøkken og en flott peisestue.

Etter en kort introduksjon av "Syvern" og Simen, var kurset i gang. Etter tre lange dager med teori og praktisk øving

var dagen omsider der. Vi skulle endelig få hoppe fra fly! Det var ca fem grader på bakken, snø i kantene på rullebanen og delvis skyet.

Piloten startet opp flyet. Ingen av oss visste hvor mye vi senere ville elske lyden og lukten av en jetmotor starte. Jeg og min kompis var de første som skulle hoppe! Supert! Jeg gikk inn i flyet, forholdsvis uberørt av hva vi straks kom til å gjøre.

Ca 15 minutter senere sto jeg i døre med en instruktør på hver side, ISKALD luft strømmet forbi meg. Fortsatt relativt lite opplyst over situasjonen. Et kikk over venstre skulder, PRIMÆR! Et nikk, OK. Høyre skulder... SEKUNDÆR! et kraftig rist i beinstroppene ble avløst av OPP, NED, UT!

Hopp nummer en er for min del et hopp som er svært vanskelig å gjennfortelle. Hadde det ikke vært for videoen, hadde det egentlig bare vært en side i loggboken. Etter litt tumbling i lufta, ble vi omsider stabile. Jeg gjennomførte oppgavene mine etter beste "evne". Tiden gikk fortyllende fort. 5500 fot allerede? PRESS, TA, TREKK! Rykket var omtrent som forventet, alt åpnet heldigvis som det skulle. Det tok noen sekunder før hjernen begynte å prosesere igjen. Hva gjorde jeg egentlig nå? Hoppet fra fly, falt på magen mot bakken i 45 sekunder! Haha! Fantastisk og helt jævlig på samme tidpunkt. Nå er vi igang. Fallskjermhopping, hvor har du vært hele livet mitt?

Hopp nummer to. Ikke like tøff i flyet denne gangen. Hele kroppen jobbet på spreng hele turen opp, så nervøs har jeg aldri vært før! Jeg satt i flyet, ikke pokker om jeg skulle gi meg nå! Dette hoppet ble ikke overraskende underkjent. Kom meg ikke gjennom oppgavene jeg skulle gjøre, og trygt på bakken måtte jeg vurdere hele opplegget på nytt. Om jeg skal være SÅ nervøs hver gang jeg skal ut av et fly, gidder jeg ikke mer. Jeg hoppet tre hopp den dagen. Heldigvis gikk det siste bra, og jeg hadde fått tilbake given!

De fleste av elevene på mitt kurs kom raskt igjennom nivå en til sju, og flere ble selvstendige hoppere i løpet av uken. Selv gjennomførte jeg 18 hopp. Svært fornøyd med det. For en fantastisk uke. Tror de færreste av oss hadde lyst til å forlate Østre Æra, misunnelsen var stor på de som hadde fortalt oss at de skull bo

der i fire måneder. Takk til Syvern, Simen Enersen, Ellen Burchardt og Knut Lien for fantastisk instruksjon. Jeg må selvfølgelig ikke glemme de som forer meg med mat og drikke under Æra-oppholdet. Tore Nagel og Molle! Takk for magisk toast og brillefin hamburger!

Nå er sesongen over, og i tillegg til kurset har jeg fått deltatt på flere hoppeventyr. Blant annet Skydive Oppdals Sommerboogie, Trønderboogie og Lesja FSKs Beverboogie. Så langt har jeg fått A-sertifikat, de fleste utsjekkshopp for B-sertifikat og hatt 58 fantastiske hopp, deriblant en god del FS-2/3 og trackinghopp. Jeg har ordnet en campingvogn på Æra, og skaffet det meste av hopputstyr, mangler bare rigg... Man kan vel si det sånn at prioriteringen har endret seg betraktlig siden mai 2010. Jeg har begynt å handle billige klær, kjøpt whiskey og kan ikke huske sist jeg var til frisøren. De fleste av klærne jeg bruker daglig har en eller annen relasjon til

fallskjermporten og jeg har ikke eid en dongribukse siden jeg ødela min siste på Østre Æra. Verd det? Klar for neste sesong!

Men det ska sies; det som VIRKELIG setter spor, er miljøet i fallskjermporten. Vi ble raskt tatt imot med åpne

armer, både av instruktører, stab, piloter og andre fallskjermhoppere! Vi har fått fantastisk mange nye venner og bekjente. Det er en ting at fallskjermhopping er en fantastisk hobby, men den hadde ikke vært halvparten uten folkene i den! Takk til OFSK, NTNU FSK og Lesja FSK og alle deres medlemmer. Jeg har aldri hatt en så minneverdig sommer. Gleder meg som en unge til julaften til neste sesong! Takk fallskjermporten! Blue skies!

Crazy Viking Camp 2010 med

CAMILLA TELLANDER **TEKST**
TROND R. TEIGEN **FOTO**
SKYWALKERS, HÅVARD OG
KRISTIAN **LUFTFOTO**

For tredje gang har Tom Frode Henriksen, Alex Aspheim og Mathias Haugen arrangert en flott camp i den lille byen Lodi, to timer utenfor San Fransisco.

Campen i år kunne skilte med en svært kompetent stab med instruktører; Sacramentos store sønn TJ Landgren og to av våre egne Skywalkers – Håvard Flaas og Kristian Moxnes! De var med for å tilby deltakerne one-on-one coaching både i fritt fall og i vindtunnell, samt freefly organizing. Vi hadde også med oss HI Christian Krognest, som i år igjen var med for å skrive ut sertifikater og hjelpe de ferskeste i gruppa. Et nytt hyggelig tilskudd til staben var Trond Teigen som hadde overordnet ansvar for å dokumentere campen i form av bilder og film. Trond samlet inn videoklipp hver ettermiddag og satte sammen dagens video som ble vist på storskjerm.

Nivået i år strakk seg fra den spede begynnelse for Tommy og Ørjan fra Stavanger fallskjermklubb, som henholdsvis tok AFF, til habile hoppere med flere hundre hopp. Alle kunne vise til god progresjon utover campen.

De fleste startet morgenen tidlig, gjerne med en "lett" frokost på en ekte amerikansk Diner, før turen gikk til Parachute Center Lodi.

Aktivitetsnivået på feltet tok seg drastisk opp når CrazyViking-gjengen gjorde inntog i byen og på en av de mest bussy dagene (inkludert tandem), kunne det gå over 40 løft! Den første uka holdt lufta pluss/minus 40 grader, så det beste alternativet var definitivt å være i fritt fall! Det var derfor svært kjærrkomment at en av de lokale ved flere anledninger inviterte alle interesserte på wakeboard på kanalen!

Moxnes og Flaas organiserte hopp i mindre og større grupper og satte sammen gruppene på bakgrunn av nivå. På den måten fikk alle mulighet til å få den coachingen de trengte og fikk oppleve mange fete hopp! Blant annet må nevnes en rå presis dobbel hybrid med en Skywalker hengende under hver!

TJ bidro også med coaching og fikk på plass en suveren 15 manns tracking! I tillegg organiserte han skjermflyvingskurs for de som trengte det og 1:1 coaching med ear to ear communication!

Håvard og Kristian kunne også tilby 1:1 coaching, noe som var en sjelden mulighet for mange, og de var mer eller mindre fullbooket hele campen. Hver ukedag rullerte deltakerne på å fly vindtunnell på kveldene, totalt fløy vi 20

timer. Både Skywalkers og TJ coachet i tunell.

Lodi har et veldig oversiktelig hoppfelt, men likevel forekom det en del utelandinger fra trackinghopp og wingsuits. Det var noen vikinger som landet ute og, men vi var heldigvis ikke de som satte spikern i kista for Bill Dause, som til slutt proklamerte i klare ordelag: - NO MORE TRACKING OR WINGSUITS ON THIS AIRPORT, PERIOD! Det er et uheldig sted å lande ute på grunn av områder med vinranker rundt dropzonen, separert med stålvaier!...

Dette forbudet stod fortsatt ved lag så lenge campen varte, men vi vet i skrivende stund at det nå er opphevet.

I år som i fjor ble det arrangert en dagsutflukt til San Fransisco by, men i år tok vi også båt ut til Alcatraz og var med på en guidet audio tour inne i fengselet. Vi avsluttet dagen med middag på en koselig restaurant helt nede i vannkanten med utsikt over hele San Fransisco skyline! Det var en spennende, hyggelig og sosial dag og vel verdt et avbrekk i hoppingen! Nesten...

Hver dag etter endt hopping samlet lokale hoppere og vikinger seg utenfor hangaren, delte dagens opplevelser og koste seg med kald pils i solnedgangen. Men i kjent vikingstil var det den årlige BBQ-festen som var turens sosiale høydepunkt! Vi grilltet, drakk og danset

KL 07 TORSDAG
23. SEPTEMBER MØTTE EN
GJENG TRØTTE VIKINGER
OPP PÅ GARDERMOEN FOR
Å TA FATT PÅ REISEN TIL
LODI CALIFORNIA OG
ET AV ÅRETS STORE
HAPPENINGS, SOM
NÅ KAN STEMPLES
SOM TRADISJON:
CRAZY VIKING
CAMP 2010!

Skywalkers

og enkelte underholdte med å leke med ilden i ordets rette forstand og sjonglerte med fakler.

På grunn av stor etterspørsel etter Crazy Viking T-shirts i fjor, hadde Tom med ekstra T-shirts og gensere for salg. Amerikanerne kjøpte villig, både hoppere og besøkende på feltet.

Tre deltakere kjøpte også komplett rigg fra Aerodyne og fikk dette levert når de ankom Lodi. Takk til Pål Bergan for meget god hjelp!!

Heldigvis er det ingen ulykker eller skumle hendelser å nevne, annet enn et reservetrekk, uten stor dramatikk. Den største utfordringen vi hadde var nemlig å få kjøpt alkohol ute pga legitimasjons-problematikk! Visa med ID var ikke akseptert og da enkelte restauranter til og med ikke aksepterte pass som gyldig legitimasjon ble det furore og trusler om represalier fra tørste vikinger! Men vi kan stadfeste at vi fikk den alkoholen vi trengte og mere til...

Vi avsluttet Crazy Viking Camp med flere hundre nye hopp totalt, to nye A-sert og 3 B-sert, flere nye venner og fire Cypres-tatoveringer.

Igjen tar vi av oss hatten, denne gangen for tidenes feteste Crazy Viking Camp og forhåpentligvis har vi Skywalkers med oss neste år også!

Er det noe å lure på? Sees i luftrommet over Lodi høsten 2011!

Damenes Lodi Sequentials

DU BLIR FORTALT AT DU HAR
EN SJANSE TIL Å KOMME
MED PÅ ET SUPERKULT
STORSEKVENSSARRANGEMENT...
OG SPENNINGEN BLIR
SELVSAGT LETT SYNLIG.

ANNA HOWERSKI **TEKST**
BRIAN BUCKLAND **FOTO**

Invitasjonen

Da Stephanie Soria ga meg wild card plassen for the Ladies Lodi Sequentials ble jeg mildt sagt overbegeistret. En måned senere mottok jeg den offisielle invitasjonen. Da jeg leste listen over hvilke jenter som også skulle delta endret spenningen seg raskt til nerver. Amy Chmelecki, Melissa Nelson, Sara Curtis, Melanie Curtis, blant mange andre. Alle veldig gode kvinnelige hoppere. Jeg leste mailen sammen med kompisen min Håvard, og lo så jeg fikk tårer i øynene. Han også... Han sa: - wow you better get your shit together bibs!

Forberedelsene

Jeg hadde vært i Lodi i to uker med Crazy Viking camp, med det enkle mål å "get my shit together". Hoppene kostet 13 dollar, og 10 på søndager. Hvilken bedre måte kan en trene på? Jeg fikk ikke mye mulighet til å trene sekvens – bare rundt fire hopp, men tiden i luften var det jeg behøvde. 50 hopp ga meg litt mer selvtillit, mens sekvenshoppene med Mox, Mike Carpenter, og Stephanie Soria gjorde meg bedre.

Før arrangementet møttes alle jentene på I Fly SF Bay vindtunnel. Dette var den perfekte måten å bryte isen, og å ha litt morsom flying. Det var virkelig kult å se alle jentene fly der inne, med en innsats som om de var en gruppe karer... og jeg var en av dem. Snakk om sweet! En av jentene, Chavi, bakte en versting av en ostekake etter flyingen. Det gjorde at jeg følte meg enda mer velkommen og glad for å være en del av noe som var i ferd med å bli et team.

Arrangementet – dag en

Dagen før vi startet å hoppe registrerte alle seg (bare 20 dollar!), vi kjøpte hoppbilletter (bare 15 per stykk!) og fikk utdelt en nydelig sweatshirt hver – en gave fra sponsorene Vector, Cookie, Cypress og PD. Det er nå min favoritthoodie!

Det første hoppet var intenst for meg. Vi klarte å komme oss gjennom hele hoppet, og bygget en out facing rund som siste poeng – selv om exiten ikke var så strålende. Etter hoppet tok Steph meg til side for en alvorsprat. Som ukvalifisert wild card måtte jeg være på topp, men jeg hadde startet nervøs og stiv. Jeg måtte samle meg ellers ville dette bli enden på min storsekvenserfaring.

Så jeg gikk for neste hopp. Jeg tok Stephs råd, slappet av og klarte å holde plassen min. Det siste hoppet for dagen var åndeløst. Steph hadde planlagt at vi skulle hoppe inn på en ranch omtrent 20 kilometer unna. Ranchen var eiet av en veldig karismatisk (og litt gal) lokal hopper, Johnny B. Spotingen var litt vanskelig siden ingen virkelig viste hvor vi skulle lande, utenom Steph, Mike Carpenter og David Gershfield. Vi måtte ta deres ord for det og følge dem. I 11.000 fot ble vi gitt signal om å åpne døren. Bare at alle var fremdeles i chille-modus og forventet 15.000! Vi så på hverandre og et strøk av panikk dro over enkelte ansikter. Vi hadde akkurat tid til å klaske på hjelmene da vi hørte "exit, exit, exit...".

Dag to

Etter spenningen fra dag en kom jeg på hoppfeltet med følelsen at hvis jeg blir kuttet ut nå får det heller være, jeg vet jeg har gjort mitt beste. Denne nye holdningen så ut til å hjelpe meg en hel del.

Det første hoppet var sinnsykt flott. En firepoengs 17, med linjer som fløt fra punkt til punkt... Super smooth hopp. Da vi landet var alle glade.

Det var utrolig, for dagen ble faktisk bare bedre og bedre. Vi sluttet med det kuleste hoppet jeg har gjort noen sinne. Et 16-mannshopp hvor det siste poenget var to rundinger bestående av annenhver head up/head down slot ved siden av hverandre. Siden det var det siste hoppet villa alle at det skulle gå smertefritt. I flyet var det litt spent stemning, i alle fall hos meg, men likevel mange glade og oppmuntrende ansikter.

Vi klatret ut og da nedtellingen begynte forsto jeg at døren ikke lenger hadde rett orientering... Vi hadde nesten stallet ut flyet, og piloten kastet oss ut. Shiiiit! Alle falt ut oppå hverandre. Exiten skulle ha blitt ødelagt, men på et eller annet vis klarte vi å holde sammen. Jeg sa til meg selv "pust og fly". Exitklumpen fløy raskt fint, og vi gikk videre til andrepoenget som om ingenting hadde hendt. Vi avsluttet hoppet stilfullt ved å fly sammen de to

MIKE CARPENTERFoto

MIKE CARPENTERFoto

rundingene lett og elegant. For en måte å avslutte to åndssvake dager på! Jeg var overveldet av lykke når vi landet; stolt av å være en del av et så kult hopp med så fantastiske jenter.

På to dager hadde jeg lært masse. Alana Fulvio Bigley, Stephs medorganisator hjalp oss virkelig med å forstå exitene fra fingre til tær. Hennes mann, Robby Bigley (som jeg ble fortalt var en

enestående person), inspirerte en generasjon av flygere og han ville vært stolt. Disse jentene har sånn pasjon for flyging, og de er jævla gode til det. Steph, ung som hun er, bar arrangementet sofistikert og med naturlig autoritet. Hun skapte ikke bare noen fantastiske hopp for en gruppe jenter som også idoliserte henne, men hun ga også folk som meg muligheten og selvtilliten til å bli med. Hun er en stjerne, du vil se det når du møter henne!

Alt i alt – det rocket! Jeg føler som jeg har flyttet opp til skolen med de store ungene... De kule ungene er kulere, lærerne tøffere, men mengden moro en kan ha med all denne nye kunnskapen er ufattelig spennende!

Takk til alle som gjorde dette mulig

Bill Dause, eieren av hoppfeltet i Lodi, CA. Organisatorene Stephanie Soria og Alana Fulvio Bigley. Cookie, UPT, Vector og PD for å tro på jentene. Mike Carpenter, Dave Gershfield og Brian Buckland – våre herlige og flinke kameraflygere. Og selvsagt jentene – hver og en av dem er fantastiske!

JOHAN BRYHNITEST OG FOTO

Derfor gledet jeg meg til å komme meg bort fra de hjemlige hoppfeltene med forpliktelser. Denne langhelga skulle brukes til å bare lage hull i lufta.

Torsdagen gikk unna med å filme tandem...Hva gjør man ikke for snille folk? Et par crappy exiter fra 206-en til Grenland, og det flyet havnet langt ned på listen over komfortable kamerastep. Dagens siste hopp landet vi på stranda like ved flyplassen. Full guts for ølpress fra de fleste. Herr Welkom fikk peelet leggen sin grundig, og Vegard landet som vanlig i vannet.

Fredag. Stråålende vær! Leste litt avis, tok litt

bilder, snakket med kjente og ukjente. Så godt å bare slappe av og se på livet. En enorm innsats fra folket på Kjevik. Alltid noen til å kjøre over til andre sida en gang i timen. Alltid noen til å sitte båtvakt. Og de har ingen strøm. Slikt gjør noe med rutinene til en kameramann... Dagens to siste løft var innhopp som det så godt heter. Med ølpress. En lang fin strand ved Åros Camping var vårt landingsfelt for resten av helga. Takket være brennmaneter var stranda fullstendig tom for andre folk enn fallskjermhoppere. Søren og... jeg som liker publikum...

Lørdagen var mange ladd for å hoppe fra helikopter. Etter den vanlige gjennomgangen var

det på med flytevest og det vanlige utstyret. Og av med skoene. Barbeinhopping, gangen før andre! Med god motivasjon fra brennmanetene landet vi på stranda til ett skrint publikum, dvs HFL. Tandemer fikk også luftet seg. Odd fikk gleden av å ta sin første flytur med tandem i helikopteret. Noe Lars Erik var flink til å spørre om han likte det.

Som seg hør og bør når en er på sørlandet, så er rææææger, krabbe, og blåskjell en selvfølge når maten blir servert. Alle tok vi taxibåt ut til Haukom sin hytte i Ny-Hellesund. Selv fikk jeg disp. fra å bruke redningsvest etter å ha fortalt dem at jeg kan ro Harasjøen på tvers i lett bris og regn. Vel fremme kosa vi oss på brygga med øl som klubbens ICA-

Kjell hadde tatt med (en pall), for deretter å sitte i skjulet å spise seg gode og mette. Samt sloss om majonesen. Skal legges til at Brattis takket for maten før det var servert. En strålende tale!

Årets beachboogie var en fryd å få ta del i.

Sørlandet er fantastisk å se i fallskjerm og fra båt. Godt vær og glade trivelige mennesker. Og prikken over i-en, maten.

Ræææger, store fine ræææger!

Takk for meg. Kommer gladelig tilbake neste år og bidrar som fargeklatt igjen!

En landkrabbe på beachboogie

FUNJUMPS HAR DET SISTE ÅRET VÆRT
ETT FREMMEDORD FOR UNDERTEGNEDE.
HOPPENE HAR VÆRT ENTEN Å FILME
FORMASJONER ELLER TANDEM.

TØNSBERG FALLSKJERMKLUBB

Norgies var godt fornøyd da de fikk
unnagjort 10 laghopp på en onsdag med
hopping fra 16:00 - 21:00.

Polaris valgte Tønsberg for lagtrening i 2010.
Vi er super fornøyde med Twin Otter, fasiliteter
og miljøet i Tønsberg.

Kentøkki Fraijd Pengvins valgte Jarlsberg som
sitt trengings sted i år, håper vi ser deg i lufta
over Jarlsberg til neste år.

Hvor vil ditt lag trene til neste år?

www.hoppfallskjerm.no

KRISTIAN MOXNES **TEKST**
ANDREAS LUND LARSEN **FOTO**

Nå som vi ikke konkurrerer lenger gjelder det å finne på noe annet moro. Vi har lenge snakket om å arrangere en boogie her hjemme i Norge, og endelig fikk vi ut fingern. Målet var enkelt, mest mulig moro og mest mulig kvalitet for deltakerene. Opplegget var inspirert av Funshine Boogie, hvor deltakerene forhåndsbetaler en pakke på 30 hopp. Resultatet var en liten boogie med kjente fjes som hoppet ræva av seg en hel uke. Det hele ble avsluttet med et legendarisk hybridhopp med Helge x2 på magen og Kjell (the tank) hengende under. Jeg tror vi satt nye norsk speed-rekort på det hoppet! Neste år skal vi finne på mer galskap!

Når helgen kom var det klart for Vertical Moment. Dette er et årlig arrangement som fokuserer på større head-down formasjoner. I år var det 10 deltakere, noe som passet perfekt rett inn i Porterens. De første hoppene varmet vi opp med fem-manns, men vi gikk raskt over til å hoppe ut alle sammen samtidig. Første bigway satt som et skudd og en 10-manns ble bygget raskt og ryddig. Når alle forsto at det var en suksess bredte smilene seg i luften. Vi fortsatte derfra og de neste hoppene gjorde vi topoengs 10-manns. Takk for bra

hopp alle sammen! Neste år blir det flere muligheter for å gjøre storformasjoner, og ryktene sier at det skal bli satt ny norsk head-down rekord. Nivået på denne type flyving blir raskt større i Europa så det gjelder å henge med.

Sverige arrangerte i år et liknende, men større arrangement. Nordisk Sekvens er et arrangement jeg spår kommer til å bli svært ettertraktet for de beste head-down hopperne i Europa. Martin og Mikael fra Cirrus Goteborg gjorde en kjempejobb med å samle de beste hopperne i Sverige, samt noen nordmenn. Alex filmet, mens Bent, Kristin, Jørn, Nikko, Camilla og Anna var deltakere. Håvard og jeg var heldige og ble invitert for å organisere. Nivået her var virkelig bra og dette er en event å strekke seg etter hvis man er seriøs med head-down hoppinga. Hvis du ønsker å bli med pass på å være med der det skjer neste år, og litt tunneltid i vinter er heller ikke dumt!

Jeg bor for tiden i Essen like ved vindtunnelen i Bottrop og vil mer enn gjerne ha besøk.

Skywalkers Sommer 3oogie og Vertical Moment

The most fun you will have
with your suit unzipped!

**PERFORMANCE
DESIGNS**

www.performancedesigns.com

Find us on
Facebook

As a wingsuiter You know what you want from a canopy. You Want smooth on heading openings with quicker inflation at slower air speeds. You want A canopy that is fun and predictable to fly with a responsive and powerful flare. The Storm has quickly become the choice for top wingsuiters around the world.

Gloves are for sissygirls!

OKTOBER MÅNED, KULDA HAR FOR LENGST SATT INN SIDEN ST. HANS. FUGLENE TREKKER SØROVER, EN VELDIG GOD IDE! UNDERTEGNEDE ER VERKEN SANGFUGL ELLER TREKKFUGL, DERIMOT EN KLIMAFLYKTNING. FLORIDA ER IGJEN MÅLET FOR HAGLS MEST VÆR- OG FLYSJUKE MEDLEM.

JOHAN BRYHNI
TEKST OG FOTO

Denne gangen for å filme POPS sitt verdensrekordforsøk. Kari Berg, Øyvind Godager, og Lars Wollebækk ville også ha navnet sitt i rekorden. Mens en værfast en fra Træna bare er på tjuetiende året og dermed altfor ung til å bli med. Dessuten var han opptatt med å rense bassenget. Rekordforsøket ble gjort helga midt i november, så det var mye annet jeg har gjort utenom. Halloween ble feiret på "Skydive The Farm" i Rockmart Georgia. Dirty Sanches halloween boogie med storformasjoner, foam pit og mye mer ble unnagjort. Nye venner, masse drikke, og kreative kostymer. Selv var jeg ansvarlig og stilte opp som alkometer. "STF" er ett hoppfelt som egentlig er en gård. Flyet kan lande der, men de sparer graset ved å frakte hopperne i buss til en flyplass fem minutter unna. Farmen har swoopepound, hangar, kafe og bål plass. Suveren plass for de som liker funjumps. Bare husk å ta med varme klær og sovepose. Det blir kaldt så fort sola går ned. Men en nordmann har ikke lov til å klage på at det er

kaldt, vi bor jo nemlig på nordpolen....Derav uttrykket: "Gloves are for sissygirls".

Kari og Lars kom en uke før POPS. Sammen med Tullingen og sjefen hans dro vi på helgetur til Key West. Første stopp i Key Largo. Vidar, Lars og Marjorie dro på vrakdykking. Mens Kari og jeg dykket ned i x-antall Margaritaer. I løpet av helga var vi godt marinert i tequila. Siste natt i Miami etter en natt i Key West. En helaften på South beach etterfulgt av en svømmetur før sola sto opp. Kari og jeg delte på utgifter på hotell, og siden vi begge er morgenfugler ble det erkeamerikansk frokost på kafé.

Pops var satt opp med 16 hopp fra torsdag til lørdag, med søndag som reserve. 130 personer i begynnelsen, 115 på slutten. Øksa ble svingt, men ikke nok til at det ble rekord. Vi gjorde to ekstra hopp utover planen, men rekorden vil fremdeles være 113. Dette er året for min del da det bare ble med forsøkene (POPS Florida State Record, Norgesrekorden, og POPS verdensrekorden). Men det kommer flere sjanser. Ber til Skygod om at Pål og crewet samles i slutten av uni!

En opptur fikk jeg helga etter. Filmet Georgia Tech Wreckless under Skyquest. Ikke så mange lagene deltok i de forskjellige klassene, men vi dro hjem gull med stor margin i klassen A.

Vel, alle ting har en slutt. På grunn av at NAV får lov å spionere som de vil, så må jeg hjem når pengesekken er tom. Godt det snart går mot lysere tider....

CYPRES
unlimited guarantee

Verdensrekorddrama

SÅ KAN EN EPOKE VÆRE OVER – OG EN NY I FERD MED Å DEMRE... TIL GODT FOR NOEN OG VONDT FOR ANDRE, MENS DEN STORE GEMENE HOP VIL SNU KAPPEN ETTER VINDEN OG FØLGE DER HVOR TILBUDET OG UTFORDRINGENE LEDER DEM. DET ER BRANN I ROSENE LEIR OM ORGANISERINGEN AV VIDERE VERDENSREKORDER I STORFORMASJON.

PÅL BERGAN

TEKST
GUSTAVO CABANA

ILLUSTRASJONSFOTO

Det handler nå om gruppene World Team, ledet av BJ Worth og P3 som utgår fra Perris og består i hovedsak av tre personer – Tony, Kate Cooper-Jensen og Dan Brodsky Cheinfeld der det er oppsatt full skjæring.

Litt bakgrunnshistorikk: World Team ble formet av BJ Worth i 1994, og hadde som en grunnidé å samle de beste hoppere fra alle land i verden organisert gjennom lokale organisatorer for så å reise sammen og sette verdensrekorder i storformasjon. Et ambisiøst og ikke så lite suksessfullt opplegg, og gruppen kan gjennom årene notere seg for en pen samling av verdensrekorder og største formasjoner; fra 216 i Bratislava i 1994, gjennom 282 i Thailand, 357 i Thailand og til slutt gjeldene verdensrekord på 400 også i Thailand i 2006. Organisasjonen var etter hvert godt kjent med hverandre, og det var planer om en 500 manns i Thailand i 2010 til å

følge opp dette videre, men omstendigheter med den politiske utviklingen i Thailand gjorde at man måtte se etter nye steder som kunne tilby egnet sted og flykapasitet.

P3 derimot har alltid holdt seg på hjemmebane med utgangspunkt i Perris, California med sine skills camps, 100 manns camps, invitationals, og co-organisert en rekke andre arrangementer som Jump for the Cause (kvinnelig verdensrekord med 180 damer), og også nylig brakt storformasjonscamps til Europa i Polen.

Det gruppene har hatt som felles ståsted er at det er et begrenset antall organisatorer med tilstrekkelig kunnskap og erfaring ute i verden, så man har benyttet hverandres kapasiteter hver gang det slås på stortromma og store saker skulle på plass. Sånn sett har personene i P3 vært støttespillere og medlemmer av World Team – i hvert fall fram til nå.

Med planene i sikte mot en 500 manns siktet BJ seg inn på nye steder som kunne ha interesse av å være vertskap, og kommunikasjon ble opprettet med en sheik i Dubai – tett tilknyttet kongehuset i de Forente Arabiske Emirater. Dubai er kjent som et sted som ikke snur på skillingen om de vil ha noe til å skje – med blant annet innendørs skibakker, to vindtunneller, golf og MC arrangementer i verdensklasse, osv. Nylig har de også kastet seg på fallskjermbølgen ved at de arrangerte en meget vellykket internasjonal fallskjermkonkurranse i fjor og har en ny, større konkurranse på trappene nå i begynnelsen av januar 2011. De planlegger også nå oppbyggingen av et topp hoppfelt etter modell av Eloy med tidligere verdensmestere som organisatorer (se egen sak). En verdensrekord i storformasjon ville passe dem midt i blinken i forhold til ansikt utad.

Så – hva som i ettertid egentlig har skjedd og hvem som sa hva når er det vel noe vi dødelige kommer till å få helt oversikt over. Men kortversjonen er at mens BJ forhandler med sheiken og går ut med informasjon i juni i sommer om at

det kan nærme seg et nytt World Team og en 500 manns er i sikte, så viser det seg at også P3 var i loopen her med parallelle forhandlinger – og mer eller mindre snappet arrangementet foran nesen på BJ – ihvertfall i BJs øyne. Som sagt, hva som egentlig skjedde er det et par versjoner av – og sannheten, om den finnes, må vel i beste fall antas å finnes ett sted imellom ytterpunktene. Fra P3s versjon sies det at sheiken tok direkte kontakt med P3 for å be om et tilbud for å sette sammen sirkuset – og som de gode forretningsmenn og kvinner amerikanere ofte er så fremsatte P3 et velformulert tilbud og ble ”ansatt” til oppgaven. Hva som egentlig er kommet ut fra arrangørene i Dubai er vanskelig å spore eller vite med stor grad av sikkerhet – og noe må ha skjedd i prosessen da de ”valgte bort” World Team. Noe klønete kommunikasjon har i det minste foregått i prosessen – i sær mellom personer som har jobbet side om side i femten år med nettopp å organisere verdensrekorder.

Etter dette ble kjent har det gått fullstendig i knas for BJ, som var helt uforstående at noen andre fisket i samme dammen. Spesielt hans nå tidligere venner og partnere som har nytt godt av hans mange arrangementer og på dette vis vært med og blitt opplært i hvordan man organiserer så vidt store arrangementer i et fremmed land. Det er en serie med mailer som gikk varmt en stund med kopier og blindkopier som nok ikke står igjen som noens stolte høydepunkt i fallskjermkarrieren. Nå har det seg slik at

P3 aldri tok kontakt med BJ og informerte at de også innga tilbud, eller foreslo samarbeid eller noe slikt. Her er det både ære, penger og kanskje en dose testosteron i bildet – så det står fritt til alle å trekke sine egne slutninger

Men gjort er gjort og for alt historien vil vise er at det nå er P3 som sitter i førersetet og skal ta på seg oppgaven. Planene er nå en 253 manns for å teste ut fly, opplegg, etc i begynnelsen av 2012, og basert på dette en fullt arrangement året etter i 2013. Det loves "full pakke" - med fem stretch Hercules (Sheiken kunne slenge inn fem ekstra om det så måtte være...), topp standard hoteller, transport, osv osv. Pre-planleggingen er i full gang, og det er bare tiden og veien igjen – å stable dette showet på bena fra bunnen av krever sin mann og kvinne. Pris – rundt USD 3000 for pakke – når man har kommet seg til Dubai.

Så da står fallskjermverdenen igjen med måpende blikk og lurte på hva som skjedde nå. Og hvem skal de "holde med"? Og klarer P3 å kjøre dette ute av sitt trygge lokale miljø, med alle de detaljer som må på plass og tenkes på? Og hva med utvelgelse og organisatorer som man minst trenger 12-15 stykker av. Pluss alle andre eksperter – oksygen – flykonfigurasjon osv. Det vil i vesentlig grad være samme personene som har vært World Team kapteiner som er de som har erfaring nok på dette området som bør taes inn. Men er de tilgjengelige? Det var også kanskje noe som ikke var helt gjennomtenkt.

Det blir spennende tider for de som ser som mål å få én (eller enda én)

verdensrekord i fallskjermkarrieren sin. Man skal ikke utelukke at det blir et vell av tilbud de nærmeste årene med benevnelsen "uttakscamps", "treningscamps", "skillscamps" og så videre, alle med mål om å trene opp folk, få dem innrullert i karaktersystemet til P3. Uten ferske og mange 100 mannsformasjoner og større er man så godt som utelukket fra uttak videre. Og P3 er nærmest nå i den situasjon at de kan diktere enhver ambisiøse hoppers planer for de neste to-tre årene for å få sikret en plass på rekorden. Det blir altså god anledning til å få svidd kreditten i lang tid fremover.

Hva som skjer med World Team og BJ? For tidlig å si, men BJ har alltid vist seg som en stayer. Man skal ikke utelukke at noe annet skjer i den retningen også. BJ har en stor fanskare rundt i verden – og er også kjent for å kunne levere. Blir det to konkurrerende verdensrekorder rundt samme tid blir det et interessant skue fra sidelinjen. Det kan også bli seendes ut som et barslagsmål. Tvinges folk til å velge betyr det at verken den ene eller andre gruppen får alle de beste hopperne med. Det er neppe 1000 hoppere og et dobbelt sett organisatorer med erfaring som kan dra dette gjennom parallelt.

Og mens de store er opptatt med å stikke øynene ut på hverandre er det allerede blitt luftet en idé om å sette en 420-440 manns Europeisk rekord i mellomtiden. Som tilfeldigvis også blir en verdensrekord. Og uten en amerikaner ombord. For vi kan vel litt og vil vel leke på denne siden av dammen og?

Litt drama må det være. Det er tross alt verdensrekord det er snakk om...

Skydive Spain

SKYSAVER WEEKS 2011
21€
JUMPTICKETS TO 4600M!

CHRISTMAS BOOGIE
WORLD CLASS COACHES & ORGANISERS
DECEMBER 19 - JANUARY 2

SAFE FLIGHT SCHOOL
3-DAY CANOPY COURSE WITH JIM HARRIS
JANUARY 21 - 23 & MARCH 4 - 6

TRACK DAYZ
FEBRUARY 5 - 6 & MARCH 19 - 20

SKYSAVER WEEKS 2011
JANUARY 31 - FEB 4
MARCH 14 - 18
APRIL 18 - 22
MAY 30 - JUNE 3

IDEAL FOR TEAM TRAINING // 21€ JUMPTICKETS ALL WEEK MON - FRI

USPA INSTRUCTOR RATINGS
COURSES EVERY MONTH
WWW.INSTRUCTORSACADEMY.COM

FF COACHING
AVAILABLE ALL WINTER WITH JIM HARRIS
VFS BRONZE WORLD MEDALLIST WWW.THEBADLIEUTENANTS.COM

check out our new website...
www.skydivespain.com
Avenida de la Júpiter, 10000 de la Júpiter, Sevilla, Spain
+34 687 734001 info@skydivespain.com FACEBOOK: Skydive Spain

Før det begynte

Del 1

Verdens første fallskjermangrep.
Tyske fallskjermjegere inntar Sola flyplass 9. april 1940.
Tegning av major Andreas Hauge.

FRA 2. VERDENSKRIGS UTBRUDD TIL VÅR
TILBLIVELSE 21. DESEMBER 1963.

KJELL T. OLSEN D-26 **TEKST**
RAMMEMAKERIET OG OLAV BAANN **FOTO**

I den foregående historiedelen ble opptakten og innledningen til norsk fallskjermhistorie beskrevet og sluttet med NAK flystevnet på Jarlsberg den 4. juni 1937 hvor den meget kjente fallskjermoppvisnings hopper Ole Næss omkom under et hopp fra 400 meter.

Skal historien om norsk fallskjermhistorie gjøres fullstendig, må historien om Kompani F ved Den Norske Brigade i Skottland tas med. Det finnes to bøker om KpF, begge skrevet av professor, dr.med. Kåre Rodahl, begge benyttet som kildemateriale her. Anbefales lest!

Men for at du skal få historien uten å lese bøker som muligens er vanskelig tilgjengelige på ditt bibliotek, har jeg laget denne fortellingen for dere, bærere av dagens fallskjermhistorie. Håper du får en trivelig lesestund.

Fallskjermoverfall

Etter flystevnet på Jarlsberg i 1937 skjedde det lite på fallskjermfronten i Norge. Men 9. april 1940 våknet Norge til det tyske overfall som en forutseende utenrikstjeneste skulle varslet...! Uten mobiliseringsordre og forsvarsledelse tok norske soldater kampen opp med lite og utilstrekkelige forsyninger, våpen og ledelse, mot en fiende som hadde alt av offensive sjokkvåpen og de var glimrende ledet! Historiens første fallskjermoverfall fant sted på nyåpnede Sola flyplass – hvor Hitler satte inn sitt

1. Fallschirmjägerregiment som siden Tyskland, inspirert av de Russiske pionerer, trente opp sine luftbårne tropper fra 1937 og bare ventet på et sjokkopdrag. Oppdraget ble først Sola flyplass 9. april kl 0800 hvor Ju-88 bombere myket opp og desillusjonerte de norske forsvarerne som før de kom seg av sjokket, plutselig fikk 10 Ju-52M3 over seg som pøste ut 120 fallskjermjegere fra ca 100 meters høyde! En av de norske forsvarerne holdt hodet kaldt, mitraljøseskytteren Ragnar Gallus Johansen, som med sin Colt mitraljøre la ned ca 40 tyske angripere foran sitt blokkhus. Han ble etter en tid satt ut av spill av en håndgranat. Kl 0900 var kampen over.

Den tyske fremrykkingen oppover Gudbrandsdalen gikk raskt og de engelske og norske styrkene ville via Raumabanen fra Dombås, sikre seg forsterkninger og evakueringsmuligheter over havnen i Åndalsnes. Dombås var et knutepunkt for disse planene og dette knutepunktet ville tyskerne sikre seg. Hitler ga selv ordren om bruk av fallskjermjegerne den 14. april, og til tross for meget dårlig vær dro 15 lastede Ju-52M3 fra Fornebu kl 1700 med 1. kompani av 1. batallion, 1. Fallschirmjägerregiment, ledet av Oberleutnant Schmidt. Flere av flyene kom ikke frem og i det dårlige været ble fallskjermjegerne spredd over store områder. I løpet av fem dager ble de nedkjempet av overlegne norske styrker i til dels harde kamper. Schmidt fikk samlet en kampstyrke på 63 jegere og holdt Raumabanen avskåret i flere dager før han ble såret. Hans NK, leutnant Ernst Møssinger overtok og etter å ha samlet omstreifene fallskjermjegere la han ut flere stoppstillinger med MG langs veien. Det var disse stoppstillinger kaptein Austlid

På fallskjerskolen i Largo ble det trenet bl.a fra dette 125 ft. høye tårn

Så blir det alvor! Utsprang fra tomotors Whitley bombere med det forhatte utsprangshullet i

fikk føling med da han med to tropper av Kp4/IR5 skulle åpne veien. Kaptein Austlid falt under et stormangrep på en slik MG stilling. 70 år senere ble han tildelt Krigskorset posthumt. Enn i dag er altså vår krigshistorie gjenstand for utfylling og revisjon.

Ved kapitulasjonen av norske styrker på norsk jord den 10. juni 1940, var allerede en ny oppbygging av norske kampstyrker i gang i Storbritannia i en mottakelsesleir ved Dumfries i Skottland og talte ved den norske kapitulasjon over 1000 mann, med særlig stort tilfang av norske hvalfangere og sjøfolk. Etter at den norske regjering kom til Storbritannia overtok den ansvaret for leiren. Etter oppsetningen av Kompani Linge eller NorIC 1, som den første tiden var direkte underlagt det engelske Special

Operations Executive (SOE), samlet Hæren sitt personell og startet rekrutteringen og organiseringen av en norsk brigade i Skottland.

Fallskjermkompaniet

Den Norske regjering innførte verneplikt for alle norske borgere i vernepliktig alder som oppholdt seg i England, men det var ikke nok til å bygge en hær, selv om Hæren beskjedent tok mål av seg til å sette opp en brigade og samtidig være styrkebrønn for de spesialstyrker som skulle settes opp. Men i oppbygging av norske styrker for deltakelse i frihetskampen skulle ikke Hæren prioriteres, ressursene skulle gå til Flyvåpnene, Marinen og Handelsflåten.

9. september 1940 ble betegnelsen "The Norwegian Brigade" brukt for

Taktisk øvelse med alle våpen som omfatter bruk av containere.

Whitley bomber i bakgrunnen.

første gang og så var den norske brigade i Skottland en realitet. Først organisert med geværkompanier som en tung infanteribataljon med feltbatteri og MG/BK kompani som tillegg. Og så etter at utenriksminister Koht og forsvarsminister Ljungberg hadde avgått og blitt erstattet med de dynamiske ministre Lie og Torp, kunne militæravtalen med Storbritannia inngås og samarbeidet videre utvikles med ny dynamikk.

Det fornyede samarbeid medførte også at den nyetablerte Forsvarets

Overkommando interesserte seg for nye former for militære styrker og våpen og i juni 1941 ble de første 16 mann sendt til den britiske hærs fallskjerskole ved Ringway utenfor Manchester. Året etter gjennomgikk ytterligere 80 mann fallskjermutdanning. Og når brigaden ble omorganisert i april 1941 finner man bergkompanier, øremerket for innsats i Norge som selvstendig norsk hæravdeling under norsk kommando og... Kompani F, fallskjermkompaniet! Forlagt til den lille skotske byen Dornoch.

Disiplin og treningstandard generelt i

brigaden var meget høy og de fysiske krav store.

De frivillige

I Kp.F var det ytterligere hardt og kompaniets første sjef, kaptein Edvard Dyckert, ga ikke ved dørene! Det ble et vanvittig hardkjør på de frivillige. De frivillige ja, hvor kom de fra?

En av dem var Olav Baann fra Hjelleved Kragerø. 18 år gammel dro han til sjøs i 1937, først som maskingutt med m/t Alcides, så kom Onstad rederiets skip m/t Pangotia, og det splitternye m/t Britamsee. Han kom seg rundt i verden og hadde det stort sett bra. Men frykten for hva som kunne skje etter krigsutbruddet 1. september 1939, ble en konstant følgesvenn.

9. april 1940 befant Olav seg om bord på m/s Eli på 7879 tdwt, eiet av Jørgensens rederi i Grimstad, som dekksgutt på vei fra Syd Amerika til Norge med en last

Finn Andviks diplom fra kurs i vedlikehold og pakking av Irvin Airchutes i 1942. Kurset ble avsluttet med et fritt fall hopp fra D.H. Moth!

korn. Da krigen nå var kommet til Norge leverte skipet sin last i Hull i England. Olav sto fortsatt om bord og det ble en tur til Philadelphia i USA for en last med stål-emner for kanoner, jernbaneskiner og på toppen, bunter med ståltråd. De fikk maskinproblemer og måtte forlate konvoien. De ba om og fikk gå til Irskesjøen med ny havn Clyde og i en ny konvoi. Den 10 september begynte konvoien å gå i sikk sakk og kl 0730 så kapteinen og tredsstyrmannen et fly som brøt skylaget og dro rett mot m/s Eli som var skip nr. 2 i konvoien. Olav hadde vakt på brua hvor tømmermannen sto til rors, han så at flyet hadde fire motorer og det var altså en Focke Wulf Condor som angrep.

Olav så kulene sprute inn i tredekke med skarpe smell, videre inn på brua hvor tømmermannen sank sammen, truffet av et eksplosivskudd i låret. Så kom bombene som gikk inn rett inn i maskinskyllighet og ned i maskinen. Ingen her ble som ved et under, drept. Olav slapp kikkerten og stormet bak skorsteinen hvor neste runde med flyet ga dem to bomber, en gikk inn i toer luka og den siste i femmerluka. Ståltråden på toppen dempet eksplosjonene noe, men likevel ble maskingutten Danielsens blåst over bord. Olav fikk ikke en skramme! På styrbord side var livbåtene ødelagt, men begge båtene på babord side ble hurtig låret og alle gjenværende kom seg om bord. Den sårede tømmermannen fikk de også om bord og maskingutten fant de drivende på en dør i god behold. Også han kom trygt med, men en engelsk skytter var savnet. En væpnet tråler kom til, fordrev det angripende tyske flyet og unnsatte de forliste sjøfolkene som ble tatt inn til Stornoway på Hebridene. Her døde den sårede tømmermannen av sine skader. Mannskapet ble skipet til Skottland og her forlot Olav sammen med fire kamerater det øvrige mannskapet som

Bena sammen.

mønstret direkte på et nytt skip og dro ut igjen. De krigsforliste og alle omkom.

Olav og kameratene tok seg til Dumfries i slutten av september 1940 og lot seg innrullere i den norske hær. Og her møtte de rekruttskole og tjeneste i stabskompaniet. Så til 2.Kp som geværmenn. Marsjering og drill med våpen, marsjering og drill, drill og marsjering. I all slags vær. Kulde, snø, regn. Med pakning. Ofte øvelser utelukkende med formål å trene på å ha det vondt! Men de fikk relativt bra mat laget av norske kokker. Og et glass engelsk øl i ny og ne på den tilliggende pub. Kanskje fikk de populære nordmennene også følge de skotske piker hjem til litt hygge med en annen profil enn den daglige tjenesten. Men tjenesten var drepande kjedelig i lengden. Slik at når omorganiseringen av brigaden kom i 1942 var Olav en av de som med et smil sammen med de andre i Kp.2 ble overført til Kp. F, fallskjermkompaniet. Her var også skuespilleren Knut Wigert som

etter fallskjermtraining gikk over til 5. Troop 10. Interallied Commando. Nå var han innkalt til Kong Haakons 70 års dag i London for å bidra med diktlesning. I denne perioden husker Olav at han gikk rundt og trente diktlesning overalt, ja også der!

Fallskjermeskole

Etter mye trening både fysisk og militært ble pulje 1 ble sendt til en fallskjermeskole oppe i Syd Skottland ved Largo høsten 1942. Denne fallskjermeskolen var drevet av polakker. Det viste seg at de var dyktige instruktører og hadde gode apparater for trainingen. Men forlegninger og matstell var grisete og nordmennene trivdes ikke med det. Men polakkene var ansett som svært dyktige og drev tjenesten med iver og nidkjærhet. Også på kvinnefronten ga polakkene nordmennene noe å tenke på. De opptrådte svært galant overfor damene i sine flotte uniformer med skinnende ridestøvler til og gjorde stor lykke hos dem.

Fin skjerm.

Så det ble skjerping over hele linjen hos nordmennene og damene gledet seg!

Den forfalne herregården Largo House var innkvarteringen for alle i tre etasjes køyer og parken var full av treningsapparater for spesialtreningen som hører fallskjermtroppene til og som fra første dag ble drevet intenst. Flydrill, utsprangsteknikk og landingsfall. Her fikk de kjørt seg! Spesielt trening i utsprang gjennom et rundt hull i en simulert flydørk kostet blodige neser og blåveiser, her gjaldt det å beregne frasparket nøyaktig!

Rødt lys: Action station – Grønt lys: GO! Om igjen og igjen og igjen til drillen satt. Ofte satt den igjen til de i søvne brølte Action station – GO og raste ut av køya, av og til i tredje etasje!

Trening ble også gjennomført fra fallskjermtårn med trommelvifte som bremsemekanisme og fra 40 meters tårn med fallskjerm og motvektslodd. Men etter hvert satt treningen og etter to uker ble de fraktet til Ringway flyplass utenfor Manchester. Nå var det alvor. Først en oppfriskingsrunde med de polske

instruktørene og så med oppspilte øyne stirrende på soldater av alle nasjonaliteter som syngende marsjerte ut til rekkene med tomtors Whitley bombefly. Så en ny omgang i den store treningshangaren før de dødstrøtte falt rett i køya etter middag.

Fallskjermssoldater

De stilte opp i engelske battle uniformer med treningshjelmer av gummi og store hoppjakker sammenfestet rundt lårene og fallskjermen over høyre skulder. Skjermen var av Irvin type med sentrallås og seletøy i lys bomull. Selve kalotten var 28 ft med ljorehull, 28 felt, hvert med tre paneler og laget i en spesiell kunstsilke. Det var ingen reserveskjerm. Det første hoppet skulle foregå på Tatton Park fra ballong og Olav likte seg ikke der han satt på en lastebil med bleke og sammenbitte kamerater.

Stig av. Former firemanns grupper. Gjør klar. Ballongen var et digert monster med en kurv som hadde det forhatte hullet i bunnen. Ballongen ble halt opp og ned av en winch montert på lastebil. Første pulje sitt opp! Instruktøren kommanderte fire

Fysisk trening.

hopp 800 fot og oppstigningen startet etter at utløserlinen var behørig festet i en bøyle som gikk i skulderhøyde rundt kurven og kontrollert.

Ovenfra lød den kraftige kommandørøsten; Nr.1, Action station! Pause, GO! En strak kropp suste ut av hullet og jog nedover mens de tydelig så skjermen bli dratt ut av pakksekken og mens hopperen falt forover med armene stivt langs siden kom en hvit dott til syne som etter hvert som farten økte utviklet seg, økte i størrelse og silken knitret hørbart i det den foldet seg helt ut og svingte hopperen i myke pendler før han med antrukne knær tok bakken med en

forlengs rulle i det stille været. Unnagjort! Og hopperens glis sto i grell kontrast til de bleke og dratte ansiktene til kameratene. Slik gjorde Olav unna sitt første hopp!

Så gikk det slag i slag. En engelsk løytnant omkom denne første dagen, men nordmennene klarte seg gjennom dag etter dag. Skader ja. Men ingen omkom. Denne dagen fikk Olav fikk to hopp fra ballong og et fra fly. Det ble ingen bar-tur denne kvelden! Og de lærte seg å vente, vente på vær og på fly, vente. Etter fire hopp fra ballong og tre fra fly var de kvalifiserte fallskjermssoldater og fikk bære vingen på venstre overarm.

Fortsettelse i neste nummer

DEI PRIVILIGERTE

DEN 8. OKTOBER I ÅR MISTA
VERDA EIT USEDVANLIG
UNIKT MENNESKE,
YNGVE FØSKER FJELDSTAD.

ØYSTEIN SVENDHEIM/
PHILIP NORDÅS **Foto**

Yngve starta fallskjermkarrieren sin i Oslo Fallskjermklubb på Æra rundt 2003. Det var begynnelsen på eit eventyr svært mange hopparar har fått lov å ta del i – å bli kjend med han. På grunn av studier flytta Yngve til Bergen, og det var i Bergen Fallskjermklubb han følte seg aller mest heime.

Som fallskjermhoppar og -instruktør var Yngve alltid fokusert, sikkerhetsbevisst, strålende glad, autoritær og uvanlig fornøgd med det han fekk oppleve. Ein må leite lenge

etter den samme gleden som Yngve viste ved å fly ein Siletto 120. Han sa ofte "vi er privilegerte, vi som får lov å drive med dette". Det resulterte i eit noko inaktivt freeflyteam ved navn "Dei Priviligerte", som aller mest var ute etter å nyte livet og le så mykje som mogleg.

Som menneske var det noko ved Yngve ein ikkje kunne finne hos andre. Ei evne til å få andre til å føle seg ekstremt vel i hans selskap. Sterke meiningar, men alltid prega av ein strek rettferdighetssans. Den evige positive haldninga til det meste, og spesielt var han flink til å glede seg over andres lykke. Han jobba som lærar ved ein ungdomsskule og vidaregåande skule i Oslo, der elevvar og kollegaer beskriver Yngve som ein svært spesiell lærar med uvurderleg mellommenneskeleg kompetanse.

Basehoppinga interesserte Yngve frå 2006. Han var ein konservativ basehoppar, som alltid hadde utstyret i orden og fulgte sine instinkt. Dei siste åra vart aktiviteten i fjella trappa opp, og saman med gode vener reiste han i både inn- og utland for å leve livet fullt ut. Basehoppinga var ein viktig del av Yngves personlighet, og han aksepterte risikoen det innebar å drive med det.

Det var i Romsdalen Yngve fekk sin siste tur den 8. oktober. Han blei 28 år gammal. Tilbake står ein tankefull gjeng, med mange ubesvarte spørsmål. Miljøets naturlege midtpunkt eksisterer ikkje lenger. Vi takkar for tida vi fekk med deg – ei tid vi opplevde som tappa for bekymringar og fylt med meining. Vi er privilegerte, vi som har fått lov å kjenne deg!

**Fly i fred
På vegne av fallskjermvener**

20 YEARS

yesterday - today - tomorrow

20 YEARS

CYPRES

ANNIVERSARY BOOGIES 2011

April 22nd - 30th

Skysisters Australia
www.skysisters.com.au

May 31st - June 5th

Carolina Fest USA
www.carolinafestboogie.com

July 25th - 31st

Prostejov Czech Republic
www.falconair.cz

Come jump with world-class, CYPRES-sponsored athletes. Free load organising, free coaching, free fun! Pink parties, pink drinks, pink prizes & more. Come celebrate with CYPRES, 20 years and counting!

CYPRES 20th LIMITED EDITION

Specialized unit with refined finish - personally signed from the inventor Helmut Cloth

WEBSITE RAFFLE

CYPRES 20th LIMITED Edition unit -

CYPRES apparel - vouchers - jump tickets - goodies

www.cypres-cc/20years

42 Freefly update - What's

FREEFLYLANDSLAGET HAR LAGT SIN TRENINGSPLAN FRAM TIL SOMMEREN FOR BEST MULIG Å KUNNE NÅ VÅRE MÅL I WORLD CUPEN OG EUROPA MESTERSKAPET I TYSKLAND FØRSTE UKA I AUGUST. INNIMELLOM VÅR EGEN TRENING HAR VI LAGT INN FORSKJELLIGE CAMPER SOM VI HÅPER DU VIL PLANLEGGE Å BLI MED PÅ.

LAGETEKST
BENT KRISTOFFER ONSHUSFOTO

The grand plan

Etter fjordårets pangstart hvor vi fikk femteplass i VM, satte ny norgesrekord i antall poeng på en speedrunde, vant NM og Nordisk Mesterskap har vi på 42 fått mersmak og ekstra motivasjon til å nå langt. I tråd med filosofien om at hvis man sikter veldig høyt så oppnår man store resultater også om man ikke helt når målet, har vi valgt å sette en knallhard målsetting for kommende sesong. Vi har lært mye i året som har gått og spesielt VM har gitt oss mange gode erfaringer. Etter å ha sett på hva vi kan gjøre annerledes, hvor vi er og hvilket potensial som ligger i laget har vi sett at gull til neste år i WC og EM er mulig. Vi ble derfor enige om å ha dette som målsetting og satte oss ned for å planlegge trening.

Et gull i WC og EM kommer ikke av seg selv så her var det ikke tvil om at vi måtte trene mye. Tidlig tok vi et taktisk grep om bytte av treningsfelt i USA. Vi har bare positive ting å si om Skydive Spaceland hvor vi trente forrige år, men vi ser en stor verdi i å trene på et hoppfelt som har vindtunnel on site og en værstatistikk som gjør treningsleirene ekstremt forutsigbare i forhold til at man får gjort hoppene man planlegger. Valget vi har gjort er selvfølgelig Skydive Arizona. Vi gikk i gang med å fylle kalenderen med den

ene treningsleiren etter den andre. Før vi visste ordet av det hadde vi planlagt over 500 treningshopp og 35 timer i vindtunnel. Vi blir å se i USA tre uker i januar, to uker i februar, nesten fire uker i mars, to og en halv uke i april (Basic) og de to første ukene i mai!

Tunnel camps

Det er med andre ord lite tid vi ikke er i USA. Dette betyr for øvrig ikke at vi bare kommer til å være i Norge mellom vinterens treningsleirer. Mellom slagene har vi lagt tunnelcamper for å gjøre det lettere for alle andre som også ønsker å bli flinkere til å fly kroppen sin. Vi har derfor tre tunnelcamper i Manchester og en i Bottrop før Basicen i april. Begge disse tunnelene er 14 fot og er veldig godt egnet for både FF og FS. Campen i Bottrop er kort tid før Basicen og skal være spesielt for de som ønsker å varme opp før Basicen starter. Det vil derfor være mulig for Basic-deltakere å forhåndsbooke denne campen.

De tunnelcampene vi har arrangert fram til nå har vært rene freeflycamper selv om vi i 42 har kompetanse i verdenstoppen innen FS i Derek som var på Arcteryx. Dette har vært et bevisst valg. Vi har ment at det er riktig å la FS-landslaget få lov til å ta den delen av markedet slik at de har større grunnlag til å gi tilbake til forbundet og tjene penger til egen idrettsatsning. I skrivende stund er det et faktum at styret i F/NLF har valgt å legge ned FS landslaget. Dette står det sikkert mer om andre steder i dette nummeret av Frittfall. Vi på 42 ønsker ikke å gå inn i debatten rundt denne avgjørelsen, men vi synes det er viktig at det er gode tilbud til nordmenn som vil lære både FF og FS. Så nå som vi ikke lenger utgjør en konkurranse som vil bremse annen landslagsatsning ser vi ingen grunn til å ikke utnytte kompetansen vi har i laget vårt til alles beste. Vi kommer derfor til å tilby både FF- og FS coaching på våre camper. Det vil også bli tatt med flere FS-instruktører slik at man har mulighet for 2:2.

Dette betyr at på våre camper vil man få mulighet til å lære både FS og FF av coacher i verdenstoppen!

your plan?

Basic camp

For ferske hoppere som ikke vet hva Basic er kan jeg kort fortelle at det er den kuleste fallskjermferien du kan ha! Basic er en camp hvor du får hoppe med de som er på landslaget for å bli en bedre hopper. Årets Basic blir i likhet med vår egentrening flyttet fra Spaceland til Arizona. Og vinterens største happening går av stabelen fra 17. til 30. april. Det er allerede veldig mange påmeldte så det er ikke noe tvil om at dette blir en av de større Basic campene. Til alle de som vil på FS eller 50/50 opplegg kan vi betrygge dere om at vi i likhet med tunnelcampene ønsker at norske fallskjermhoppere skal ha et best mulig tilbud og kommer til å trekke inn ekstra instruktører i FS utover Derek.

What's your plan?

Høsten og førjulstiden er tiden til å planlegge hopping og tunnelflyving for vinteren. Nå som du vet vår plan, hva er din? Tunnelcamper og Basic ligger tilgjengelig foran deg. Hva vil du gripe for å gjøre vinteren lysere, varmere og mer lærerik? Hva er din plan for å starte sommeren 2011 på et enda høyere nivå enn du sluttet i 2010?

Datoer for campene vi arrangerer for nettopp alle dere som leser dette bladet er:

TUNNELCAMP

Manchester	17.-19. januar	Påmelding åpnet.
Manchester	14.-16. februar	Påmelding åpnet.
Manchester	28.-30. mars	Påmelding åpnet.
Bottrop	7.-9. april	Påmelding åpnet for Basic deltakere. Påmelding åpner for alle andre 15. februar

BASIC

SkydiveArizona	17.-30. april	Påmelding åpnet.
----------------	---------------	------------------

For mer informasjon eller påmelding, gå inn på vår hjemmeside
www.42freefly.com
Blue skies og god jul fra 42 Freefly

konkurranser-lag

CYPRES 2
never pay a battery

Headdown Norgesrekord 2011

TIL SOMMEREN ER DET TO ÅR SIDEN VI FIKK VÅR FØRSTE NORGESREKORD I HEADDOWN. DEN BLE SATT PÅ VOSS OG REKORDEN BLE PÅ 12 MANN. SIDEN DEN TID ER NIVÅET PÅ FF I NORGE HEVET MANGE HAKK, SÅ TIDEN ER INNE FOR Å PLANLEGGE NY REKORD.

DEREK BROUGHTON **TEKST**
BENT KRISTOFFER ONSHUS **FOTO**

Vi på freeflylandslagene kommer derfor til å arrangere et nytt rekordforsøk sommeren 2011. Vi føler oss veldig sikre på at vi kan slå rekorden. Det er veldig mange som har blitt utrolig flinke blant annet i tunnel de siste årene, så her kan det fort bli en STOR formasjon!

I løpet av de neste månedene kommer vi til å invitere flere av de beste hopperne i Norge til en facebookgruppe til rekorden. Vi kan fort glemme noen navn når vi sender ut dette og det kan være noen vi ikke vet om. Derfor er det viktig at dere som føler dere har noe å bidra med på rekorden tar kontakt med en av oss på 42 Freefly eller Sweet Freefly.

Vi kommer til å arrangere flere "Rekord flight camps"

i løpet av sommeren på Åra, Tønsberg og Voss hvor vi ønsker å fly stort i headdown. Dette blir også camper som i realiteten vil fungere som uttak til rekorden.

Dato og sted er enda ikke satt. Vi ønsker å unngå å legge rekorden samtidig med andre viktige arrangement i Norge og venter derfor til terminlister er offentliggjort. Det vi kan si med sikkerhet er at rekordforsøket vil falle på en helg etter NM.

Heng med på oppdateringer på hjemmesiden til 42 Freefly: www.42freefly.com. Videre oppdateringer om tid og sted for både flightcamps og rekord vil også komme i Frittfall.

Stay tuned!

ParaGear

SERVING THE WORLD FOR OVER 50 YEARS!

EQUIPMENT COMPANY

NOW IS THE BEST TIME TO ORDER
WHEN CUSTOM GEAR DELIVERY TIMES
ARE AT THEIR LOWEST OF THE YEAR!

2010-2011
CATALOG

THE HOLIDAYS ARE ALMOST HERE.
ORDER TODAY FOR YOU OR YOUR
FAVORITE SKYDIVER!

CONTAINERS | CANOPIES | ACCESSORIES | RIGGING | HARDWARE

ORDER NOW FOR SPRING

NOW IS THE BEST TIME TO ORDER
WHEN CUSTOM GEAR DELIVERY TIMES
ARE AT THEIR LOWEST OF THE YEAR!

WE CARRY ALL MAJOR
MANUFACTURERS' PRODUCTS!

CANOPIES + CONTAINERS

INSTRUMENTS

HEADGEAR

PARA GEAR HAS THE LARGEST SELECTION OF EQUIPMENT - MOST ITEMS IN STOCK!

www.PARAGEAR.COM

ALL MAJOR CREDIT CARDS ACCEPTED.

3839 West Oakton Street
Skokie, Illinois 60076 USA
PHONE: 847-679-5905
FAX: 847-679-3644

SERVING THE WORLD
FOR OVER 50 YEARS!

FOUNDING MEMBER PIA

CONTAINERS | CANOPIES | ACCESSORIES | RIGGING | HARDWARE

NEW!

NEW
CX D-BOX

GIFT CERTIFICATES

GIFT CERTIFICATES AVAILABLE
FOR ALL OCCASIONS AND
FOR ANY AMOUNT!

ORDER ONE TODAY

Royal Lens THE ORIGINAL LOW-PROFILE

WIDE WIDER WIDEST

THESE LENSES WERE ORIGINALLY DESIGNED FOR THE SKYDIVER IN
MIND WITH A LOW PROFILE PHYSICAL DESIGN CREATING LESS RISK OF
LINE SNAGS, AND A LARGE IMAGE AREA WITH ABSOLUTELY NO VIGNETTE!
ROYAL LENS USES THE STRONGEST GLASS ON THE MARKET FOR LENSES
IN THEIR CLASS. * "NO VIGNETTE" ON SINGLE CCD AND HD CAMCORDERS
NOT USING A STEP-UP ADAPTER RING.

DESIGN | Capri

Rookiecup

"I MORGEN ARRANGERES DET EN 2-WAY FS CUP HER PÅ BØMOEN! DET ER EN CUP FOR ROOKIES, OG PÅMELDING HENGER PÅ TREET VED MANIFEST".

STINE HEGRENES **TEKST**
FOLK PÅ FELTET **FOTO**

Eg låg i skyggen og konsentrerte meg om å nyte den nyerverva pallplasseringa i FF i norgescupen på Voss då det ljoma i høgtalarane. Det var Kjetil frå FS-landslaget som informerte, heilt mot slutten av søndagen. Eg var umiddelbart på utkikk etter min teammate, arbeidskollega og bestevenn Sunniva, for å fortelle at vi skulle melde oss på. Også Gratis Flåges kameradame, Lene, var tilgjengeleg for dagens eskapader. (Eskapade: utflykt; avstikker; lettsindig handling.) Konkurranseinstinkt er heilt nytt for meg, men vi hadde fått smaken på medalje. Gratis Flåge skulle gjere det igjen! Men er ikkje Gratis Flåge eit freeflylag?

Totalt fem lag meldte seg på rookie-cup 2010 på Voss. Ein kvalifiseres som rookie ved å gange utøverene sine antall hopp per 1. januar, og antallet må ikkje overstige 10.000. Gratis Flåge stilte med fullt freeflylag, med meg på kamera. Totalt steig vi eit godt stykke over 10.000 hopp, men fekk disp likevel – nettopp fordi vi er eit freeflylag! Og sett bort ifrå at eg ved ein ørliten anledning gjekk i headup i det første hoppet, så holdt vi oss på magen alle mann.

Tre lag fullførte hopp nummer en ved dagens første løft. Overraskelsen var stor då Gratis Flåge tok ein solid ledelse med seks poeng. Eg følte meg til tider klysete der eg gjekk rundt og leda ein FS-konkurranse. Skjerpings Stine. Men så kom været. Regndråper fylte heile Voss, og tøyskoa blei klissvåte

på den korte turen frå pakketeltet til klubbhuset. Det såg mørkt ut, men vi var optimistiske. Timane gjekk, og vi satte oss omsider i bilen for å handle lunsj og egentleg berre slå ihel litt tid. Som bestilt, kom sola snikande gjennom skydekket utpå ettermiddagen. Vi jubla og manifesterte oss til neste mulige løft. No skulle dei siste to lagene få mulighet til å gjere sine første hopp også! Vi gjekk vidare til neste runde, med litt tips frå FS-eliten på bakken om korleis komme litt nærmare som kameramann.

Flyturen gjekk kjapt, som det alltid gjer i Jans Beech. Heile vegen opp var det lagvis med skyer –

nokon små og nokon litt mindre små. Eg var nervøs for om eg fekk med alt jentene gjorde i skyene, eller om eg kom til å miste dei av syne. Kanskje linsa ville bli full av dugg? I tillegg hadde eg ein utrolig irriterande sang på hjernen. Hadde eg ikkje latt meg affisere så mykje av dette, ville eg kanskje fått med meg kor ille det egentleg var utanfor flykroppen. Hoppmester spurte om alle var fornøgdde med å hoppe, men ingen protesterte. Vi er då vikingar. Døra gjekk på toppen, og sjølv om eg satt omtrent midt i flyet fekk eg hagl i ansiktet. Fremleis ingen reaksjon. Ikkje frå nokon! Lag etter lag stabla ut og forsvann, bokstavig talt. Eit halvt sekund etter at gruppene slapp tak i flyet var dei ikkje å sjå. Vi exita altså i ei tjuvsky. Vår tur! Ut på kamerastep. AU. Exit. AU. Hel***e. Skjerpings Stine. Berre bit tenna sammen og film. AU. Hø? Berre 9.000 fot? Neeeee! Oi, der er bakken! Men det gjer ilt likevel... Ka har eg gjort for å fortjene dette? AU. Dytter. JA! Skjerm. AU. Blod overalt? Mekan.

Eg prøvde å tenke på det meste. Musekonserten på Koengen. Smaken av jordbær. Ein duggfrisk pils i sola. Hoppetur til Russland. Vekevis med ferie. Måkeskrik i skjærgården. Slakkline i parken. Grille-grille-grille. Ingenting fungerte. Det var rett og slett minimalt ved dette hoppet som minna meg om sommeren. Men aldri så gale at det ikkje er godt for noko – hagl, is og piskande regndråper i 12.000 fot minna meg på at fallskjermhopping er ein ekstrem sport, og ikkje noko for pyser. I tillegg fekk eg ein kraftig påminnelse om at eg faktisk kan ta ein beslutning om å bli med flyet ned igjen, uten at det treng å vere ein dårlig idé.

Når vi landa etter dette løftet stod det publikum på heile uteområdet med kamera, applaus og høglytt jubling. Manifest hadde ropt opp til alle på feltet at det var på tide å få med seg landingane, og at alle hopparane faktisk gjorde dette frivillig. Det pøseregna. Eg takka pent for at eg landa på beina, og reiv av meg hjelm og brillar omtrent samtidig som eg produserte lavmælte smertehikst. Både meg, Sunniva og Lene såg ut som kjøttkaker på hals og i ansikt, så lenge som eit heilt døgn etter det katastrofale hoppet. Vi fekk gratis rookiecup-skjorter og smilsjokolade for hederlig innsats, og valgte å beholde hoppets sju poeng som var mulig å spore gjennom den våte linsa. Enda ein gang var vi i ledelsen! Og det faktum at dei andre deltakarane reagerte med overlevelsensinstinkt og la seg på rygg, gjorde heile episoden enda meir idiotisk. Har vi virkelig så "bra" lagspirit?

I ettertid har opplevelsen berre vore morosam. Eg vakna onsdags morgon og oppdaga at eg hadde raude prikkar på armane, og var ikkje overraska. Ein erfaring rikare. Eller som nokon vil sei: eit løft der alle dei erfarne blir på bakken og nyter synet av alle dei urerfarne BLI erfarne.

Gratis Flåge kom på ein velfortjent andre plass i Rookie-cupen, pesande i nakken på vinnarlaget M.O.I.S.T.-rookies, som likevel vant fortjent. Også bronseplassen, Sola Rookies, stod for god innsats og kom fortjent med på pallen. Premiane var gjennomførte og alle var i supert humør – haglhopp til tross. Cuparrangør Kjetil Rookie og dommer Marianne laga eit fantastisk morsomt og ikkje minst lærerikt opplegg. Tusen takk for no, og lykke til med Rookie-cup på andre hoppfelt! Vi sitter igjen med store smil og sørger over at vi ikkje kvalifiserer oss som rookies til neste år. (Eg stiller glatt som kameradame, til alle dei som eventuelt skulle trenge det.)

TAKK!

Salute the Master

SENSEI 先生

World has never seen a parachute more distinguished than the SENSEI. The SENSEI is a new generation of canopy designed for the most demanding skydivers. It is a true masterpiece of engineering and design.

In terms of design, the SENSEI is a true masterpiece. It is a true masterpiece of engineering and design. It is a true masterpiece of engineering and design. It is a true masterpiece of engineering and design.

The SENSEI is a true masterpiece of engineering and design. It is a true masterpiece of engineering and design. It is a true masterpiece of engineering and design. It is a true masterpiece of engineering and design.

Available with ZPX+ in a wide range of colors and patterns.

better gear, better value, better skydives

PROBABLY THE BEST CANOPY IN THE WORLD

The Pilot, when lightly wing loaded makes a great student transition canopy.

Heavily loaded, swings like a zorp.

However it's loaded, you'll get consistently smooth on landing openings, light toggle pressure, flat glides, and great landings.

Call your dealer and try one this weekend!

Available in ZPX+ if you want the smallest packing man...

BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES

BETTER SKYDIVES BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES

INNOVATION SAFETY COMFORT STYLE PERFORMANCE

ICON

FAST-LOADED FOR LEASE

This is a true masterpiece of engineering and design. It is a true masterpiece of engineering and design. It is a true masterpiece of engineering and design. It is a true masterpiece of engineering and design.

For a list price of \$2,000, your new Icon includes the following features:

- ✓ All stainless steel hardware
- ✓ Quick clips
- ✓ Fly wings
- ✓ Smooth on landing
- ✓ Flat on landing
- ✓ Flat on landing
- ✓ Flat on landing
- ✓ Flat on landing
- ✓ Flat on landing
- ✓ Flat on landing

We charge for just a few options. Customization: \$100 to \$150. Extra equipment: \$100 to \$150.

BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES

ZPX

A new step in the evolution of zero porosity fabrics.

by Aerodyne

SKY DESIGN VERKSTED

Valgfrihet?

Dersom du føler at valget når du skal kjøpe nytt utstyr like er så høyt som du skulle ønske deg, er det kanskje utbyttet slik det er...

Sky Design har alltid betjent norske fallskjermhoppere med kvalitet og service. Ser du etter nytt utstyr så gjør Sky Design det nå enkelt for deg å velge.

Sky Design tilbyr nå kvalitetsutstyr fra Aerodyne med en målsetting om å gi deg det beste utstyret til den beste opplevelsen av pris, service og kvalitet enten du velger enkeltdeler eller komplette pakker med Cypres2.

Det er bare å se seg om i verden hvem som velger utstyr fra Aerodyne for å få bekreftet hvor populært og bra dette utstyret er. Nå er det på høy tid at også norske fallskjermhoppere får grei tilgang til dette utstyret.

Med eget verksted og reservedelslager er du trygg på oppfølging og at du blir tatt vare gjennom utstyrets levetid. Verkstedet tar forevrig som alltid reparasjoner og vedlikeholdsoppdrag på alt fallskjermutstyr - uansett type og hvor det er kjøpt.

Nå er valget tilbake. Velg den beste kombinasjonen av utstyr og service som passer for deg.

Nytt utstyr for sesongstart? Ta kontakt nå!

SKY DESIGN AS • Elverhøiveien 16 3113 Tønsberg • verksted@skydesign.no • 9599 3321 • www.skydesign.no

Hei alle sammen!

I skrivende stund er fallskjermesesongen i Norge på hell, Bever'n er gjennomført og i år som i fjor og året før der igjen osv, sitter jeg på Skydive City, noe døgnvill i fuktig, men varmt vær og forsøker å få ned noen ord til min spalte i Frittfall. Etter hoppingen her borte gjenstår kun veteranenes nyttårshopping i Sandvika for mitt vedkommende. Jeg tok ny hovedkontroll på riggen min før jeg dro hit denne gangen. Leverte den inn en dag og fikk den igjen dagen etter! Jeg vil jo råde alle om å klargjøre utstyret for neste sesong i god tid, slik at dere ikke kommer langt bak i køen, samtidig som MK-ene våre får god tid på seg til å "få unna" alle hovedkontrollene før sesongstarten i 2011. Som sagt, akkurat nå får du riggen nesten igjen på dagen, det blir helt annerledes i februar, mars, april og utover!

Sertifikat- og medlemskapsfornyelser

Det nærmer seg nyttår og sertifikatene våre utløper 31. desember 2010. De som skal hoppe i utlandet tidlig i januar 2011 må fornye nå! Jeg har ikke planer om å være på jobb for å fornye noen sertifikater via telefon, sms eller mail, verken i romjulen eller nyttårsaften. Da skal jeg nemlig legge inn hendelsesrapportene fra 2010 i IPC sin database! Medlemskapet må også fornyes men det er innen 31. januar og dere vil få giroen medio januar. Det betyr at alle kan hoppe ut januar på 2010 medlemskapet!

Ansvarsforsikringen

Vi har en super ansvarsforsikring som koster den enkelte hopperen kr 60 pr år og som gjelder hele verden. Tidligere betalte vi en kollektiv ansvarsforsikring som kun gjaldt i Norden, dvs Norge, Sverige, Danmark og Finland, og som kostet kr 25.000. Nå betaler vi samlet inn ca kr 80.000 pr år og denne gjelder for hele verden. Tidligere måtte hver hopper som hoppet utenfor Norden i tillegg betale ansvarsforsikring per land det skulle hoppes i og den var på kr 450 og var kun gyldig i et land og en måned. Hvor vil jeg så med dette? Saken er den at det har vært en kraftig økning i bruk av ansvarsforsikringen etter at vi gikk over til European Sports Cover og det er delvis på grunn av uaktsomhet og ubetenksomhet. Vi har i 2010 et samlet krav inne på kr 200.000 for en flyskade ifm en exit med vingedress, en A hopper som landet på en bil under et "innhopp" og en hopper som også landet på en bil under en demoutsjekk. Dersom dette fortsetter å øke vil det raskt gi seg utslag på forsikringspremien. Spørsmål man må stille seg er det smart å ta med uerfarne A hoppere på "innhopp" og om det er smart å legge demoutsjekker i nærheten av parkerte biler osv. Med andre ord forsøk å ligge litt på forskudd i planleggingen slik at vi reduserer helt unødvendige hendelser og kostnader!

Forsikringsvilkårene 2011

Jeg ble akkurat ferdig til 1. november med arbeidet med AGS og European Sport Cover. Det betyr at alle fornyelsesskjemaer som nå behandles, gjelder for 2011. Vilkårene er i hovedsak like de vi hadde i fjor og det samme gjelder prisene for de ulike forsikringsalternativene. Vilkårene finner dere på nettsiden til F/NLF under siste nytt og det samme gjelder fornyelsesblanketten for 2011. Det er ingen grunn til kun å sende inn utstedelse av for eksempel nytt B-sert, uten at dere samtidig fornyer for neste år! Forsikringene utløper 31.12.10 og det vil også et nytt B-sert også gjøre, dersom det ikke samtidig fornyes!

Med styrets velsignelse er det inngått en to års avtale med European Sports Cover og om ikke noe drastisk skjer, vil vi derfor ha en vis sikkerhet mht vilkår og priser både for 2011 og 2012.

Foreløpig status for årets sesong

Det er litt tidlig å oppsummere sesongen fullstendig, men jeg kan vel konkludere med at vi er på vei oppover igjen rent aktivitetsmessig ift de fire foregående årene,

NLF sentralbord

I oktober gikk NLFs sekretariat over til kun å benytte mobiltelefoner og ble samtidig knyttet opp mot NIFs sentralbord i Idrettens hus på Ullevål.

Hovednummeret 23 01 04 50 beholdes, mens alle internnummer til fasttelefoner kobles ned. Det oppfordres til primært å benytte direkte-numerene til den enkelte ansattes mobiltelefon.

De som velger å benytte 23 01 04 50 vil få to valg; Gjelder det medlemskap, sertifikater og lisenser, trykk 1. For alle andre henvendelser, trykk 2. Ved å trykke 1 kommer man direkte til medlems- og sertifikatsservice. Trykker man 2 kommer man til NIFs sentralbord i Idrettens Hus på Ullevål. Sentralbordet vil så sette over til den man ønsker å snakke med.

Fysisk vil sekretariatet fortsatt finne seg i Rådhusgaten 5 B i Oslo.

Liste med direkte-nummer på www.nlf.no

B

Alexandersen Martin
Borgersen Aina Fortun
Brandt Joacim Emil
Brænna Frode
Eriksen John Roger
Brendstuen
Hol Arnt Inge
Holthe Gaute Ringstad
Ingebrigtsen Vegard Byre
Kopperstad Tahnee-Louise
Litland Henrik
Lone Lars Johan
Lund Ørjan Kristoffersen
Løken Per Espen
Martinsen Willy
Moberg Ole Christian
Olsen Bjørnar Næss
Petterson Tove
Seglem Stian
Skarpaas Jan Trygve
Voldseth Erlend
Walstad Magnus
Wikstrøm Morten
Aae Grethe Roesen

C

Fløtten Geir Erland

D

Aga Bengt-Arne
Frette Elin
Mathisen Stig Aleksander
Resvold Ronny Andre
Rygh Tone

DM2

Hegrenes Stine-Marie Sky
Resvold Ronny Andre
Trondsen Erik

I1

Granmo Tore
Haugom Yngve
Hustoft Anders Emil
Jacobsen Endre
Suleiman Ramsy

I3

Aga Bengt-Arne
Fløtten Geir Erland
Frette Elin
Mathisen Stig Aleksander
Moe Kjell-Trygve
Resvold Ronny Andre
Van Den Bovenkamp Jurn
Vonli Lars

IE

Becke Thomas Kolbjørn
Høst Espen Minde
Rydning Arne
Stenmoe Jan

MK

Levik Kjetil Viste
Olsen Sindre

SERTIFIKATER

Fra SUs møte i oktober

Ikke alle leser SUs referater på nett med like stor iver, så vi tar med noen av sakene fra oktobermøtet her.

Endring i HB pkt 102.10: Kravet om smertestillende medikamenter tas ut mens kravet om bære beholdes. Vindpølse skal videre skrives om som vindindikator (vindpølse, kreppapir, flagg eller annen innretning som viser vind og styrke). Dette rettes i HB ved første revisjon.

Endring i HB pkt 308.2 andre avsnitt: Innehaver av A sertifikat kan kun delta i formasjonshopping (FS, VFS) under veiledning av instruktør. Formasjonene må ikke bestå av mer enn totalt tre hoppere og minimum en skal ha B-sert eller høyere.

Forslag til endring av pkt 102.8.3 Vann om å innføre et nytt punkt 102.8.3.4 Hoppere med mer enn 1500 hopp. Ingen krav til flytevest. SU drøftet dette og avviste forslaget.

Hendelser og henvendelser til SU skaper bekymring hos SU ift utstyrvalg og da spesielt for lette personer. Det anskaffes og hoppes for små skjermer ift erfaringsnivå. Det virker som om de som skal gi råd og veiledning om anskaffelser gjør dette for ensidig ift vingebelastning. SU finner det derfor nødvendig å få utarbeidet utfyllende regler og bestemmelser for størrelser og beskaffenhet. Dette vil bli presentert for diskusjon på fagseminaret. Målet er å ha de nye supplerende bestemmelser på plass før sesongstart.

Luftfartstilsynet har henvendt seg til SU med spørsmål om hvordan SU stiller seg til å åpne for hopp fra Paraglider. SU har sett på organisering, sikkerhetsregler og ikke minst kontroll med slik hopping. SU har derfor svart LT at det ikke er ønskelig å innføre dette under F/NLF sin virksomhet.

Så står julen for døra, og engler daler ned i skjul...

Mens vindtunneler i England, Tyskland og Russland nyter godt av norske hoppers hunger etter å forbedre sine fritt fall skills, har en del av klubbene våre allerede startet planlegging og forberedelser for 2011-sesongen. Jeg tror det kan bli en spennende og svært innholdsrik sesong. Og alt tyder på at den gjennomsnittlige hopper vil kunne velge og vrake i aktivitets- og kapasitetstilbud som aldri før.

Et forbund i endring

Det er ikke så ofte jeg skriver om hva som foregår på forbundsnivå. Men denne gangen har jeg faktisk tenkt å skrive litt om hva som er i eiminga. Det ser nemlig ut til at det går mot en restrukturering av forbundet. Etter anmodning fra generalsekretæren har forbundsstyret startet en utredning omkring ressursallokering og struktur. Det er satt ned en arbeidsgruppe som skal utrede ulike organisasjonsformer for å se om det finnes en mer hensiktsmessig måte å strukturere forbundets politiske og administrative organisasjon. Planen er å legge frem en eventuelt ny organisasjonsstruktur på tinget (årsmøtet) i april.

Hva er så årsaken til dette? Først og fremst handler det om nye utfordringer som forbundet står overfor. Norges relasjon til EU (gjennom EØS avtalen), samt forpliktelser gjennom internasjonale avtaler, har svært stor innvirken på norsk luftfart og måten vi forvalter blant annet luftrom, sikkerhet, utdanning og regelverk. Måten å tilnærme seg myndighetsapparatet har dermed endret seg vesentlig de siste årene og krever oppfølging på langt flere områder og nivåer. Som en konsekvens av dette har presset på forbundssekretariatet naturlig nok økt en god del.

I fallskjermseksjonen føler vi nok ikke dette like mye på kroppen som en del av våre søsterseksjoner gjør. Og det medfører vel også at vår egen bevissthet omkring aktuelle problemstillinger ikke er like tilstedeværende som i resten av forbundet. Men det betyr ikke at de ikke påvirker vår aktivitet. Regulering og klassifisering av luftrom, sertifiseringsregler for fly, sikkerhetsregimer, etc. har definitivt innvirken på vår aktivitet. Så selv om noe av det forbundssekretariatet jobber med kan virke litt perifert, er det oftest i vår interesse også.

Selv om jeg imøteser en eventuell restrukturering av forbundet er jeg bevisst på at det ikke skal virke innskrenkende på våre ressurser, eller på annen måte få negative følger for fallskjermseksjonen. Vår seksjon er veldrevet og effektiv. Vi har gjort veldig mye riktig i fallskjermseksjonen opp gjennom årene. Mye av det vi gjør er til etterfølge for andre seksjoner i forbundet. Det skal vi være stolte av. Og sånn synes jeg det skal fortsette å være.

FS-landslag, hva nå?

Etter at en av utøverne på FS4 landslaget tidligere i høst trakk seg ble det bestemt at utøverkontraktene ikke vil bli fornyet ved utløp i 2010. En slik

beslutning går selvfølgelig ikke upåaktet hen. I tillegg er vi nå i en situasjon der vi blir stående uten FS-landslag minst frem til sommeren 2011. Men i styret i F/NLF er vi trygge på at det var riktig beslutning.

De siste årene har vi på FS-siden opplevd ustabilitet i landslagene. Lærdommen vi kan høste fra både de siste års hendelser og de Arcteryx i sin tid opplevde – der de over tid måtte erstatte tre utøvere – er at det er veldig vanskelig å sette sammen et lag som skal stå sammen over tid, last og brast. Det internasjonale nivået er så høyt at det, i tillegg til talent, kreves svært mye ressurser og langsiktighet for i det hele tatt å kunne tenke på å hevde seg i toppen.

Her i Norge mottar landslagsutøverne økonomisk og administrativ støtte fra F/NLF. Men dette blir for peanøtter å regne i forhold til hva som kreves. Og det er forventet både topp internasjonale resultater og tilbakeføring av kompetanse til fallskjermnorge gjennom blant annet basic, FS skoler, Norges Cup osv. En "tapt" utøver er ikke bare et tap for laget, men også en tapt ressurs for fallskjerm-Norge. Toppidrettssatsingen skal gi noe tilbake til den jevne hopper. Men det er langt fra sikkert at dagens modell er den rette. Det er snarere mye som tyder på at den ikke egner seg for dagens virkelighet.

Gitt det vi registrerer er styret av den oppfatning at noe må gjøres med dagens modell for toppidrettssatsing. Vi planlegger derfor å legge frem en ny og alternativ modell til det kommende årsmøtet i april.

Årsmøtet 2011

Årsmøtet (tinget) i april blir innholdsrikt. Det skal blant annet vedtas ny langtidsplan, ny alternativ modell for toppidrettssatsing innen FS skal behandles og det skal velges et nytt styre. For sittende styre vil mesteparten av tiden fremover dreie seg om revidering av langtidsplan, budsjett og andre saksforberedelser til tinget.

Jeg tror vi står foran en svært viktig tid i fallskjermseksjonen. Det er mye som tyder på at det skjer endringer i fallskjermhoppens ønsker, krav, holdninger og prioriteringer. En langtidsplan må gjenspeile virkeligheten for å være relevant, samtidig som den skal styre virksomheten mot et ønsket mål. Det i seg selv er en stor utfordring. Det blir spennende å se hvilke diskusjoner som oppstår når tinget omsider nærmer seg.

Du kan jo bruke litt av julen til å tenke på hva du ønsker for fallskjerm i Norge i de kommende årene...

I mellomtiden ønsker jeg dere en riktig god jul og et godt nytt år!

Thomas Becke
Leder F/NLF

men noe annet var vel ikke annet enn forventet, selv om en del dårlig vær ødela noe i Sør-Norge. Tredje kvartals hoppstatistikk viser at vi pr 30. september hadde utført totalt 58.318 hopp ift 52.459 hopp på samme tid i fjor! Det ble i fjor gjennomført ca 2200 hopp i fjerde kvartal og dersom jeg antar at noe tilsvarende blir gjort i år, og på Bever'n alene ble det gjort 616 hopp, har vi mulighet til å komme over 60 000 hopp, noe det er fem år siden sist fallskjerm Norge klarte. Treningen til formasjonsrekorden og selve forsøket i august bidro positivt i denne sammenhengen. I tillegg har Voss hatt en fantastisk sesong med 17 200 hopp hvorav 526 tandem, mens Tønsberg rapporterte fantastiske 890 tandem. Sesongen har ikke vært helt optimal for Rikssenteret, men alt i alt er det jobbet hardt og godt og med meget godt resultat i samtlige klubber. Det synes som om vi har et godt utgangspunkt for neste år.

Sentrale kurs

De to foregående år hadde vi en ujevn deltakelse på F/NLF sine sentrale kurs ift årene før. Det har også svingt i år fra det største l-2 kurset vi noen gang har gjennomført, som jeg skrev om i FF # 2, til MK kurset som vel er vel det mest utfordrende kurset pga den lange forberedelsestiden. Vi startet ut med seks kandidater og selv om vi fulgte opp under forberedelsestiden og fikk positive tilbakemeldinger om at alt var i rute, endte vi til slutt opp med fire deltagere på avslutningshelgen i oktober. Gledelig var det at alle fire bestod. Når dette skrives er vi også akkurat ferdig med andre del av årets l-1 kurs der vi uteksaminerte fem nye l-1'ere. Årets kurs var veldig bra og fra neste år blir Espen Høst kursansvarlig. Jeg vil benytte anledningen til å takke alle som har vært med å gjennomføre kursene og alle de som har deltatt på dem.

Priser 2011

Når det gjelder prisøkninger neste år så vil det ikke bli noen økning i forsikringspremien.

Seksjonsmøtet til F/NLF i 2009, besluttet ikke å øke medlemsavgiften til fallskjermseksjonen de neste to årene dvs for 2010 og 2011. Luftsportstinget i 2009 besluttet imidlertid å øke forbundskontingenten til NLF både for 2010 og 2011, og det gjøres differensiert på alder. I 2011 vil derfor NLF kontingenten for seniormedlemmer (26-66 år) øke fra kr 620 til kr 660, for junior (20-25 år) øke fra kr 310 til kr 330, for familiemedlemmer og pensjonister øke fra 310 til kr 330 mens ungdomsmedlemmer (13-19) økes fra kr 60 til 65. For de øvrige kategorier, som er tandem og barn står kontingenten i ro på hhv kr 110 og kr 30. Ev endringer i klubbkontingenten kommer i tillegg, avhengig av årsmøtevedtak i klubbene og meddelelse om dette til NLF.

Forberedelser til neste års sesong

Så avslutter jeg litt som jeg begynte, med nok en gang, å minne om fornyelse av fallskjermcertifikatene i god tid før nyttår, i vertfall for de som skal hoppe i utlandet tidlig i 2011. For dere andre, som ikke skal til utlandet tidlig på året, er det heller ingen grunn til å vente lenge med fornyelsen siden alle sertifikater nå utløper 31. desember hvert år.

Erfaringen fra i fjor var at mange av de som skulle fornye for første gang, dvs årets elever, ikke var klar over at de måtte gjøre noe aktivt med elevbeviset eller sertifikatet for å få dette fornyet.. Nå vet jeg at enkelte klubber har vært flinke til å pushe årets elever til å ta ut sertifikater og gjort dem oppmerksomme på behovet for fornyelse og hvordan dette skal gjøres. Klubbene bør, om ikke dette alt er gjort, ha en viss beredskap til å bistå årets elever ifm fornyelsene for 2011.

Jeg minner igjen også alle om å få hovedkontrollert riggen sin i god tid før den går ut på luftdyktighet. Husk at hoppesongen starter igjen fortere enn du aner!

Jeg håper at alle føler at de har hatt et godt fallskjermår bak seg. Samtidig ønsker jeg dere en riktig God Jul og ikke minst et fantastisk Godt og Sikkert Nytt Fallskjerm år!

Blå himmel

FAI

Otto Lagarhus i FAI styret

ble valgt som medlem av FAI Executive Board (styre) under FAIs General Conferanse som ble avholdt i Dublin i oktober. Han ble valgt med det høyeste antallet stemmer av samtlige seks medlemmer til EBJohn Grubbström, Sverige ble valgt som ny FAI president etter franskmannen Pierre Portman, som hadde sittet ut sine tre to års perioder. Norden er dermed sterkt representert i FAIs ledelse med hele to av syv plasser.

EB består foruten John og Otto av; Robert Clipsham, Canada, Robert Henderson, New Zealand, Jonghoon Lee, Sør-Korea, Alvaro de Orleans-Borbon, Spania og Beat Neuenschwander, Sveits (ny). Ottos rapport (på vegne av arbeidsgruppen) om strategier for nye utfordringer for FAI, ble godt mottatt. Gruppens rapport skal nå bakes inn i FAIs totale strategiplan.

Ny FAI online shop

FAI har lansert en ny online shop, fai.officialshop.ch, for alle som ønsker å kjøpe FAI varer. Her finner du klær, bøker, pins og merker for leveranse rett hjem. Flere varer er på vei inn for å komplettere shopen. Siden er på engelsk og har kredittkortløsning.

FAI i sosiale medier

Nå finner du FAI på Facebook, facebook.com/airsports. fai og på Twitter, twitter.com/airsports_fai. Her skal du få oppdatering på alle FAIs aktiviteter, se og dele videoer og

bilder, delta i diskusjoner, kommentere på nyheter, etc. FAI ønsker at medlemmene skal ha en aktiv del på sine sider!

Budåpning for World Air Games 2013

Budprosessen har startet for WAG 2013. FAI medlemmer, byer, regioner, organisatorer eller kommersielle krefter er invitert til å delta.

WAG er flaggskipet for luftsporten. Multisportarrangementet går over syv dager, og består av elleve luftidretter, blant andre fallskjermhopping.

Ved utgangen av juni 2011 skal kandidaten velges.

Endringer i IPCs FS-komiteé

Lederen av FS komiteen i IPC de siste seks-sju årene, Fiona McEachern, omkom i oktober på et fallskjermhopp i Australia. Den erfarne instruktøren kolliderte under skjermåpning med en annen instruktør som hoppet på gruppen etter henne. Visstnok tracket begge to raskt og langt – direkte opp og ned line of flight. Den andre hopperen fikk kuttet, mens Fiona landet med innviklede skjermer og uten å få ut en bærende reserve. Trude Sviggum var nesteleder i FS komiteen – og skal nå lede komiteen ved IPC møtet i Montenegro i januar 2011. Det er ventet at hun vil bli valgt til å fortsette å lede komiteen videre. Det blir i så fall den tredje norske leder av FS komiteen i IPC, etter Eilif Ness og Pål Bergan. Norge vil da ha vært representert med halvparten av alle ledere siden komiteen ble dannet rundt 1975.

Hendelser 2010

Sesongen 2010 er for de flestes vedkommende over, i alle fall på norsk jord.

Per 25. oktober har SU mottatt 116 rapporterte hendelser etter hopping i regi av norske klubber. Heldigvis er det ingen fatale ulykker, og det kan også se ut som at vi slipper alvorlige varige men fra de mest alvorlige uhellene. Over halvparten av hendelsene er knyttet til feilfunksjoner, mens 36 hendelser er knyttet til skjermkjøring og uhell like før, eller ved, landing.

De fleste ulykker og alvorlige uhell skjer nettopp under fullt bærende skjerm, men som resultat av personlige feilvurderinger. I USA viser årets statistikk over fatale ulykker at hele åtte personer har omkommet som resultat av skjermkollisjon, og 20 personer har omkommet som resultat av dårlige landinger (vanligste årsak er landing i sving/hook). Dette utgjør ca 60% av ulykkene, og kunne i de aller fleste tilfellene enkelt vært unngått.

Jeg har derfor valgt å se litt nærmere på våre 36 hendelser ved landing.

22 av disse hendelsene er begått av B-sertifikat hoppere og oppover. De vanligste hendelsene er følgende:

- Spredte bein kombinert med litt hard landing som fører til overtråkk/ankelbrudd
- Crossvind og medvind i landing, noen ganger kombinert med utelanding eller overflyging av primært landingsområde
- Små skjerm i forhold til erfaring og uerfarne hoppere som trener på swooping

Enkle tiltak for å unngå slike uhell, og bevare helsen din sånn at du kan hoppe mer:

- Vent med å downsize til du er klar for det.
- Hvis du ikke kan lande skjermen din i medvind og crossvind, så gå på kurs, eller kjøp deg større skjerm!
- Avansert skjermflyging med høyhastighetslandinger og swooping er farlig. Vent til du har nok erfaring, og gå på profesjonelle kurs!
- Landingsfall og samlede bein kan redde mange ankler. Dette er ikke noe som er forbeholdt elever. Selv om du har 3000 hopp, så ser du dummere ut når du blir båret ut på en bære, enn om du ruller i landingen og får en skitten hoppdress!

14 av hendelsene involverer elever eller A-sertifikat hoppere. Gjengangere her er at man feilbedømmer vind

og høyde, og bommer på landingsområdet, i tillegg til høy flare og manglende landingsfall.

Hendelsesstatistikken viser veldig tydelig at det er landinger som er det vanskeligste for elever. Dette må enhver instruktør ta inn over seg. Til neste års sesong, utfordrer jeg alle instruktører til å ta dette seriøst og utvikle egne skjermferdigheter (gå på kurs, les teori, diskuter med andre instruktører), og bli en bedre instruktør. Vektlegg skjermkjøring og landingsfall. Landingsfall kan spare oss for mange brudd. Husk også at ditt ansvar som instruktør, og din mulighet til å påvirke skjermkjøringen, ikke stopper når eleven er eksaminert til sitt første hopp. Bruk en hver landing til å gjøre eleven bedre til å fly skjerm og lande trygt. Jeg har en oppfatning av at de fleste instruktører er veldig flinke til å drille elevene i nødprosedyre, samt instruere de i forhold til hopptekniske ferdigheter. Ta disse gode egenskapene med dere og overfør de til skjermkjøringen. Det trengs!

Avslutningsvis vil jeg benytte anledningen til å skryte av Håvard Flaatt fra Skywalkers. En hopper i posisjon med stor respekt i miljøet, som tar tak i skjermkjøring og sikkerhet på en ryddig og elegant måte. Dette liker jeg!

Under Voss Freefly Festival i august tok Håvard stadig tak i uønsket og farlig skjermkjøring. Mange små skjerm som skal lande på et relativt lite landingsområde, er potensielt farlig mtp skjermkollisjoner. Det var et stort fokus på dette over speakeranlegget, på briefere, og overfor enkeltpersoner.

Folkens, et eksempel til etterfølgelse! Ta ansvar, og pass på hverandre. Så unngår vi kanskje uhell som følge av uvitenhet eller dumdristighet. Når du ser en uerfaren hopper prøve avanserte ting i skjerm som hopperen ikke har bakgrunn for å drive med (som høyhastighetslandinger og swooping på bakrisere), ta tak og si fra. Du kan redde livet til hopperen!

Og husk folkens; når dere hopper i utlandet, så er det norske regler som gjelder dersom forsikringen skal gjelde. Skader du deg i utlandet, og har brutt FNLFs regler for wingload, eller hoppet uten hjelm, så kan du heller ikke forvente å få forsikring fra medlemskapet ditt i FNLF!

Hopp trygt,
land sikkert og ha det gøy!

Alvin Fyhn
Sikkerhets- og
utdanningskomiteen

ØSTRE ÆRA 10 - 13 juni

60 slotter tilgjengelig

Boogieavgift: 550,-

Vi inviterer til Flying Chicks for 6. gang på rad. Dette er årest største begivenhet for alle fallskjermjenter.

Har du "fallskjermappen" så meld deg på. Har du ikke "lappen", men lyst til å fly med oss, så meld deg på kurs uken før og blir en Flying Chicks du også :-). Kurset inkluderer fri deltakelse under Flying Chicks helgen!

-FF, FS og Wingsuit organisering samt spennende seminarer

- Vi har 2 Portere så det blir mye hopping!

- En suveren Boogievideo søndag!

- ChickenRace med mange artige poster

- Goodie-bags og bankett med treretters middag!

Party med underholdning og DJ.

Påmelding og oppdateringer på
www.fallskjerm.no

Vi gleder oss til å fly med deg på
Flying Chicks 2011!

Flying Chicks 2011
www.fallskjerm.no

Marianne + Derek = sant

Vi gratulerer Marianne Nordlund og Derek Broughton som giftet seg i september. Masse hoppere deltok i feiringen etter vielsen, som skjedde på toppen av Monte Conero i Italia.

Frittfall 2011

Vi kommer ut kvartalsvis, fire ganger i året. Deadlines for materiell og annonser finner du på Frittfall.org. Annonseprisene er de samme som tidligere! Følg oss også på Facebook!

Hoppfeltsatsing i Dubai

Craig Girard og Eliana Rodriguez flytter fra Eloy til Dubai og skal jobbe der med å bygge opp et internasjonalt. Formålet er å tiltrekke seg både lag til å trene og arrangementer til regionen. Dubai kan blant annet friste med vindtunneller, og har i dag både Porter og Twin Otter – splitter nye selvfølgelig. Med relativt rimelige flybilletter og stort sett samme tidssone som Europa vil det nok være et attraktivt sted å vurdere for både trening og camps osv. Været og temperaturen i vinterhalvåret skal være betraktelig bedre og sikrere enn feks Spania, Portugal og andre europeiske steder.

Alti-2 nødlader

Nødladeren vil lade opp Altimaster N3 og N3 audio via en mini USB-kabel, og den opererer selv med et AA batteri. Så slipper du å stå på feltet og oppdate at N3-en din er utladet uten å kunne gjøre noe med det.

Skyfari Belize

Bli med Tsunami skydivers, Gabi Meis og Bruno Brokken til paradiset på jord – San Pedro, Belize. 24. februar til 5. mars. Dykker du – legg på en uke ekstra for å besøke verdens nest største korallrev. Sjekk ut skyfaribelize.com

Mox i Frittfall

Caroline Maubach med Skywalkers grytidlig søndag morgen på vei til tunnelen i Bottrop:

Philip: -Denne tunnelen ligger midt ute i ingenting.

Caroline ser seg forvirret rundt på veien foran oss.

Caroline: -Hvilken tunnel?

50 meter latter lengre bort i gaten.

Mox: -Jeg sier også litt teite ting av og til.

Philip: -Ja... Som i Frittfall.

Enda mer forvirret Caroline ser på Mox og Philip.

Caroline: - I FRITT FALL?

Stille for Vossvind

Vi har skrevet om Vossvind i de siste utgavene av Frittfall. Sist var prosjektleder Henning Hegbom svært optimistisk til at emisjonen skulle lande. Planlagt byggestart var allerede i september i år.

Spaden er enda ikke satt i jorda, da emisjonen ikke har landet. Henning forteller at det nå arbeides med en ny finansieringsplan, og at det fremdeles ønskes investorer til prosjektet. Han sier de er nærmere målet enn noen gang. - Vi er positive til oppstart. Kommer vi i mål med finansiering vil naturlig byggestart bli på vårparten, sier han.

Finansiering er vel nettopp det kritiske punktet her. At planene er omfattende og kapitalkrevende er det ingen tvil om. Så ser det heller ikke ut til å mangle på ambisjoner. Flere av eierne er jo sammen også i Destinasjon Voss AS. Så kan en jo lure på hva som er Canicas beveggrunn for å gå inn også her. Å bli som Røkke for Oppdal eller Thon for Flå, kanskje? Mer når vi får svar på våre spørsmål!

Norgesrekord 2011

Det jobbes i kulissene med å ferdigstille norgesrekorden neste år, men det er for tidlig å si noe enda. Man regner med å kunne vite noe sikkert rundt slutten av desember i år. Foreløpige datoer som er satt er siste uka i juni 2011. Prosjektet i år innbrakte 420.000 kroner som ble overført til Støtteforeningen for Kreftsyrke Barn.

LN-VYN og helikopter

TOM ERIK TANUM **TEKST OG FOTO**

Morohopping på Larkollen i sommer med Nimbus FSK.

Christopher Carnel henger i skid'en

Soldat Erik Stordahl

Min høydemåler over Larkollen

High five Magne Overrein

Skjeggus Runar Jensen

Landingsområdet med skyggen min

NRK Newton

HARALD KVANDER **TEKST**
RON HOLAN **FOTO**

12. september viste NRK Newton et innslag hvor de hoppet tandem med NTNU Fallskjermklubb. Bakgrunnen for hoppet var et program om "Luft og vind" hvor de opprinnelig skulle lage reportasje om kiting. Værmeldingen for opptaksdagen meldte lite vind slik at de måtte legge en annen plan, og NTNU Fallskjermklubb ble kontaktet for å hoppe tandem med de. Et par dager senere ble hoppet gjennomført, som ironisk nok nesten måtte avlyses grunnet mye vind.

Programmet kan sees på <http://www.nrk.no/nett-tv/klipp/664946/>

down'n' & dirty

Å gjøre en vanlig dag til

I 1999 BLE DET VEDTATT EN PLAN I HAMAR OG TILSTØTENDE KOMMUNER. DEN KALTES SMAT-PLANEN OG BESKRIVER FRAMTIDIGE AREALER I OMRÅDET TIL UTBYGGING AV BOLIGER, NÆRINGSVIRKSOMHET OG ANNET SOM KOMMUNER DRIVER MED.

OLAV OTNÆS **TEKST**
JOHAN BRYHN **FOTO**

I denne planen var Hamar flyplass strøket av kartet og erstattet med et boligfelt. Planen har et 30-årsperspektiv og det er ennå snaut 20 år igjen.

Men det er ingen tvil om at denne saken er det mange i luftsportsmiljøet i Hamar og omegn som tenker på. Derfor har HaGL FSK og Hedmark Flyklubb etablert et samarbeid på flere fronter, hvor flyplassaken er en viktig del.

En annen del er aktivitet på flyplassen, som igjen vil kunne generere interesse og dermed en opinion mot at nedleggelse skal realiseres.

I den forbindelse fant vi også ut at vi burde jo vise folk mer og tydeligere hva vi driver med og hvorfor. Og da ble det til at vi arrangerte "Åpen dag" på Hamar flyplass 25. september (opprinnelig dato 12.6. ble effektivt skylt bort av store mengder nedbør). Det var ikke direkte upassende i et år da

både fallskjermklubben, flyklubben og flyplassen hadde jubileum.

Grunnidéen var enkel; vise oss fram med våre aktiviteter utstyr og gi folk et aktivt innblikk i luftsport. Herunder å prøve sjøl. Det ble gjennomført ca 10 flyturer á 3 pers. over byen og det ble trukket ut fire stykker som fikk oppleve hvorfor fuglene synger gjennom tandemhopp. Og vi gjorde forespørsel til byens varaordfører som stilte opp på tandem og som ga dagen en ekstra dimensjon med tanke på oppmerksomhet.

Et annet viktig poeng: Alt dette var gratis. Kaffen og vaflene var også gratis!

Vi søkte kommunen om midler og fikk tildelt noen lilla lapper som gjorde at vi kunne by på

noe mer...

tilbud av den ene og andre sorten.

Vi måtte selvsagt stille med enkelte ressurser til å steke vafler og koke kaffe, men egentlig var ikke dette noen stor dugnad. Mer en litt utvidet vanlig hoppedag. Vi gjør det selvsagt igjen neste år.

Dagen ble en

kjempesuksess med masse blide folk på bakken og i lufta. I tillegg fikk vi massiv dekning i lokalpressen med side 1,2,3 mandagen etter.

Og vi føler at dette er et tiltak som vil gagne oss i saken rundt flyplassens eksistens, men ikke minst er det fantastisk god PR for luftsport og en snakkis blant folk i lang tid.

Og moralen: Vet ikke helt. Men det lønner seg naturlig nok å samarbeide om felles interesser, men ikke minst "give the people what they want". Det skal ikke mye til for å skape stor interesse for hva vi driver med.

CYPRES 2
24 hours waterproof

RAKKESTADBOOGIE

1.-3. oktober 2010

NIMBUS FALLSKJERMKLUBB ER JO IKKE
AKKURAT BORTSKJEMTE NÅR DET GJELDER
Å FÅ FILMET SINE ESKAPADER, SIDEN VI
PÅ VÅR FASTE TUMLEPlass, RYGGE, ER
PÅ MILLITÆRT OMRÅDE OG FILMING ER
STRENGT FORBUDT.

TOM ERIK TANUM **TEKST**

ØYVIND SØNDERBYE **FOTO**

PER FORESTER **FOTO**

Mange fantasifulle løsninger har vi kommet
med på feltet, når det klør litt ekstra i
hjelmfestene.

En slager er, «vi kan jo ligge på ryggen
og filme oppover og love ikke å filme
ned på Rygge», men dette har en
tendens til å koke bort når vi ser for oss
samtalen med sikkerhetsoffiseren på
Rygge. Vår kjære HI, Frank, har vel fått
disse spørsmålene presentert i snart en
mannsalder, og jeg tror vel han tar imot strikk
mot pung, heller enn å høre mer om saken. Så
er jo han selveste grunnleggeren av strikk mot
pung, da. Liker han det, mon tro?

Så, da vi inviterte til boogie på Rakkestad
med fest og to overnattinger på koselige
Bjørnstad Camping, stod filming i fokus
fra start. Per Forester, vår allsidige unge
stjerneelev, gjorde hjemmeleksen sin på
ypperlig vis og lagde tidenes feteste GoPro-
feste på LN-VYN's stag. Erik Lindquist, som har
lagt ned de fleste HL dagene på Rygge i år, har
vel neppe hatt en bedre elev noen sinne! Flere
hjelmer med kamrafester ble tidlig observert.
Laptop og prosjektor satt løst i beltet, noe mat
og god drikke også gjorde. GoPro gjør seg vel
ikke optimalt på stills, men what the heck.

Da vi møtte et filmcrew på Rakkestad flyplass
iført frakker, solbriller og stresskofferter, så
vi for oss store medieoppslag, evt. at de ville

etterspørre vår hjelp til actionscenene sine...
Dessverre var ikke denne gjengen interessert
i oss i det hele tatt; de bare skjøt den samme
scenen om igjen og om igjen: «hvor er bitchen
min» og diverse andre kule obskøne fraser. Det
pussige var at dette litt røffe språket så ut til
å få en plass hos enkelte av klubbens hoppere
utover kvelden.

En hard kjerne dukket opp på fredag for
et vorspiel og overnatting, så kom resten på
lørdag. Nye ansikter ble møtt med stor glede
og rekruttert til klubben. Magne Overrein, som
var HL, ga også ferdskurset vi må ha på
Rygge for å kunne bevege oss på vår herlige
DZ Rygge. Må jo tenke på rekrutteringen.
Renata Markota gjorde seg fort kjent med sin
nye klubb og startet straks planleggingen av
neste Rakkestadboogie(!) Det var jaggu fart i de
flettene; herlig! Og så helikopter, da! Får håpe
mange nok orker kulda den 20 november også.
Vel møtt!

Dessverre ble det bare hopp'n'pops denne
gangen med unntak av ett løft, men vi koste oss
stort under skylaget også vi! 10 løft på lørdag
til tross for kjøring fra DZ til flyplassen før hvert
løft, var godkjent syntes vi. Ikke var det galt å få
en pils i hånda direkte etter landing på sunset-
loadet heller!

Det ble en fantastisk stemning utover
kvelden på lørdag. Dagens video, som var

PER FORESTERFoto

PER FORESTERFoto

annonsert, ble til visning av samtlige klipp med en helt utrolig fet virkning. Mon tro det er noen som ler ennå?

Noen påstår at enkelte fikk litt vel mye drikke utover natta, men det kan ikke jeg huske noe av. Blide folk er lik suksess; ferdig med den saken. Jeg er sikker på at Martin og Kristian er helt enig i det :-)

Status: 22 hoppere, to familier og et par bikkjer.

En stor takk til alle som hjalp til, vår gode camping-vert Hans Christian Bjørnstad, og til vår ivrige og dyktige flyger Bengt Bach-Gansmo!

ØYVIND SØNDERBYEFoto

TOM ERIK TANUMFoto

TOM ERIK TANUMFoto

PER FORESTERFoto

TOM ERIK TANUMFoto

VI NORDPÅ REGISTRERER AT DET ER PROBLEMER MED Å FYLLE FLYENE MED HOPPERE PÅ RIKSSENTERET, NOE VI HAR STOR MEDFØLELSE FOR DA VI SLITER MED DET SAMME. DET ER PLASS TIL MANGE I EN SEA KING. MEN DET KOM BARE 13 STK. MED EN SLOTPRIS PÅ KR 0,- TIL VALGFRI HØYDE FINNER VI DET MERKELIG AT IKKE FLERE FINNER VEIEN...

News from Nordafo

IKKE KJØP KATTA I SEKKEN*

**Har du fått et tilbud som er for godt til å være sant, så er det sansynligvis det.
Enten du skal kjøpe nytt eller brukt utstyr, sjekk prisene med oss. Du vil bli overrasket.*

www.spoton.as

Spot On

Spot On AS, Dronningens gate 13, Postboks 670 Sentrum, 0106 Oslo
Telefon: +47 97 100 600, telefaks: +47 94 74 04 14, E-post: info@spoton.as

Bergen FSK 40 år!

CAROLINE MAUBACH HOLDT HOLDT HERRENES TALE
UNDER BERGEN FALLSKJERMKLUBB SITT
40 ÅRS JUBILEUM 11. SEPTEMBER.

Da var det tid for herrenes tale. Disse herlige fallskjerm-herrene som startet denne galskapen med å ramle ut fra fly på fritiden for 40 år siden, og siden har stått på og rekruttert og utdannet med stor iver og varierende hell. Sånn at vi fallskjerm-jentene og kunne få være med og leke i skyene. Med de beste lekekamerater en jente kan ønske seg!

-Modige, braske, tøffe menn som uredde stuper fra Malvin i 10 000 fot og ramler mot bakken i vill fart! Selve symbolet på en mann spør du meg! Sett bort i fra antrekket kanskje...

Jeg tror du skal lete lenge etter et annet miljø der hjelm, briller og en hoppdress som er til forveksling lik en heldekkende trikot er ansett som mandig!

Nå er ikke jeg den her i kveld med lengst fartstid i sporten, men min fartstid med menn derimot... Det er en helt annen sak! Så for å få frem mitt syn på denne herlige halvdel av befolkningen, evt. 80 % av fallskjermklubben (snakk om himmel for en jente forresten!) tenkte jeg å bruke en liten metafor.

Det første som slo meg i min jakt på passende metaforer var skyer. Typisk høye skyer, lave skyer, tjukke, grå, kjipe skyer og de litt finere tynne skyene som ikke er så mye i veien. Jeg begynte sammenligningen med stor iver og var i ferd med å avrunde en noe overengasjert utredning om hvordan bonden på Stend var som en lav, truende tordensky som bare ligger der i 1000 fot og venter på fallskjermhoppere den kan regne på... Men så la jeg fra meg pennen, trakk pusten og tenkte meg om. Landingsområdet er jo åpnet for lengst! Stemningen er god som aldri før og en fallskjermhopper kan

vel ikke sammenligne fantastiske mannfolk med skyer?! Jeg liker jo ikke skyer en gang! Og hvis dere lurte, så liker jeg menn.

Noe annet jeg også liker er fallskjerm. Denne geniale bestevennen av en nylonduk som redder oss fra å deise i bakken gang på gang. Og på samme måte som vi har ulike typer fallskjerm, har vi ulike typer menn. Nå skal jeg ikke gå inn på hver enkelt type mann, men heller generalisere og sette i bås over en lav sko.

Så da begynner vi med rundkalott-mannen. Dette er forløperen til de mennene som er mest brukt i dag. Dette er menn som har gjort seg dyrekjøpte erfaringer som vi bør lytte til og ta lærdom av. Mannen oppleves som rund, trygg og silkemyk. Helt til du prøver å styre ham en annen vei enn den han har sett seg ut. Da ender det gjerne med harde sammenstøt.

Videre har vi den tradisjonelle firkantmannen. Han er langt fra så A4 og kjedelig som han høres ut! Med denne mannen kan man øke og bremse farten alt ettersom hva som passer, og dersom du gir litt input svinger han gjerne til både høyre og venstre for deg.

Nå har vi kommet dit hvor jeg har tenkt å innføre et nytt begrep. Nemlig "ladyload". Du kan også bruke "womanload", men jeg syns kanskje det første klinger litt bedre.

I hvert fall. Firkantmennene rangeres etter ladyload fra 0.6 til 2.2 og sier noe om hvor erfaren du bør være før du gir deg i kast med disse mennene.

Menn med ladyload på under 0.8 er ikke å anbefale med mindre du er elev. Disse mennene er for deg som er helt i startfasen uten tidligere erfaring. Det skal ikke mer enn litt grunnleggende teori og en praktisk prøve til før du kvalifiserer til å prøve ut denne typen mann. Det kan dog være smart å ta med seg en legeattest.

Disse mennene gir deg ikke så mye fart og spenning, men trygge, stabile rammer for prøving og feiling.

Neste gruppe ut er firkant menn med ladyload fra 0.8 til 1.1. Denne mannen passer godt for de med litt erfaring. Her oppnår man mer fart, mannen reagerer kjappere og oppleves som mer leken enn den tidligere nevnte elevmannen, samtidig som han fremdeles er stabil, trygg og god. Mange anser denne typen moderat ytende mann for den perfekte familiefar!

Da gjenstår en gruppe i denne kategorien menn, og dette er mennene med en ladyload på 1.3. Her leveres høy ytelse, og uerfarne bør ikke gi seg i kast med denne mannen her. Tempoet øker stadig, kommentarene blir kvassere, og med mindre du forholder deg stabil når du svarer kan du fort komme til å måtte benytte deg av reservemannen. Han kommer vi tilbake til etter hvert.

Dersom du er en av de som har jobbet deg gjennom hele denne rekken av menn og stadig ønsker nye utfordringer, da er den høyverdige mannen noe for deg! Med en ladyload på opptil 2.2 sier det seg selv at disse mennene er for spesielt interesserte og erfarne. Denne mannen nekter å bli hjemme en søndagskveld, og kommer du med én skeiv kommentar kan du bare ringe reserven med det samme! Er du forberedt på alt dette, er disse mennene utrolig gøy å leke med! De som først har prøvd en av de høyverdige mennene vender sjelden tilbake til menn med ladyload på under 1.4.

Jeg har nevnt reservemannen et par ganger. Denne mannen er helt nødvendig å ha et forhold til. Han står parat til å redde deg ut av enhver situasjon som oppleves ubehagelig. Han lytter, svinger og lander deg trygt etter en utfordrende hovedmann.

Så. La oss heve glassene og skåle for alle de herlige mennene her! Og skulle festen bli litt hard eller du havner i en tvinn, så bare ring reserven. Jeg vet at du har en!

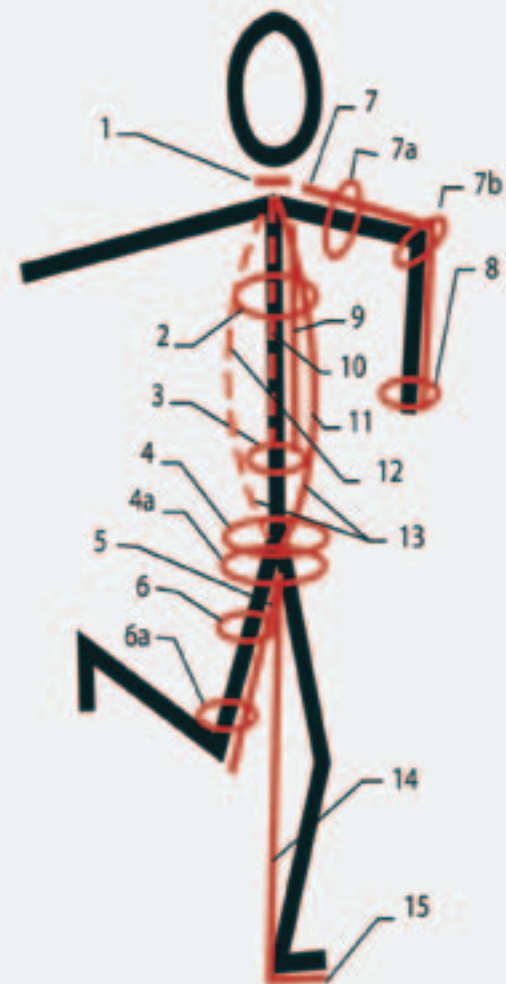
Til Yngve, definisjonen på en høyverdig mann
- vi savner deg!

SD COLLECTION

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	cm
2	rundt bryst	cm
3	rundt midje	cm
4	rundt hofte	cm
4a	rundt hofte (jente)	cm
5	skritt ↔ midt på kne	cm
6	rundt tykkåret	cm
6a	rett over kne	cm
7	skulder ↔ håndledd	cm
7a	biceps	cm
7b	albue	cm
8	håndledd	cm
9	armhule ↔ midje	cm
10	nakke ↔ midje	cm
11	skritt ↔ hals	cm
12	skritt ↔ nakke	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	cm
14	skritt ↔ gulv	cm
15	skotupp ↔ hæl	cm
16	høyde	cm
17	vekt	kg
18	gutt/jente	
19	bestillingsdato	

farger nylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeb blå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magerita (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongeb blå, marine, svart

farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongeb blå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

SKYDESIGN COLLECTION • LUNDEVEIEN 20 • 2435 BRASKEREIDFOSS
MOB: 90 78 73 70 • TLF/FAX: 62 42 33 10
URL: WWW.SDCOLLECTION.NO • E-POST: BESTILL@SDCOLLECTION.NO

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS PRIS

☐	slick suit nylonfront	2.170,-
☐	slick suit bomullsfront	2.300,-
☐	bomulldress	2.300,-
☐	lett type boogieutgave	2.300,-
☐	kameradress big wing	2.390,-
☐	kameradress small wing	2.150,-
☐	freeflydress	2.340,-
☐	blyvest (3 kg m/ekstra lommer)	760,-
☐	varmetight (Polartech power stretch)	760,-

EKSTRAUTSTYR

☐	forsterket kne	100,-
☐	polstret kne (med varmestoff)	170,-
☐	lag grep (ben grep)	220,-
☐	doble armgrep	120,-
☐	booties standard	470,-
☐	stringbooties standard	590,-
☐	stringbooties med regulering	710,-
☐	Arcteryxbooties	710,-

PRIS

☐	pynte- og forsterkningsbånd	145,-
☐	sliderholder	65,-
☐	dobbel nylonfront (lyse farger)	300,-
☐	løs varnehals "smekke"	280,-

FARGER

- front: _____
- ben: _____
- rumpe: _____
- spandex sider: _____
- spandex rygg: _____
- spandex skritt: _____
- arm ytters: ☐ bomull ☐ spandex
- forsterkningsbånd: _____
- grep/vinge: _____

Prisene er inklusive moms.

- ☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto) ☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)

- ☐ VISA kortnummer: _____ Utløpsdato: _____
- ☐ Euro/Mastercard kortnummer: _____ Utløpsdato: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ Poststedsted: _____

Telefon: _____ Mobil: _____

MAIL BESTILLING TIL:

bestill@sdcollection.no

GRETHE ROESEN AAE **TEKST**

SINDRE K. FRIGSTAD **FOTO**

På sett og vis er det kanskje bra at vi har stor kontrast i våre årstider, slik at vi kan pleie andre interesser og de vi kjenner som ikke hopper. For mange blir det nå en vinter med snowboard, kiting og andre morsomme aktiviteter, mens de mest hardbarka av oss kanskje drister seg til litt vinterhopping også.

Innhopp

Denne sesongen har vi hatt flere morsomme innhopp. Vi kan jo trekke frem innhoppet i Karlsvika hvor vi hadde to løft med hoppere som trakk høyt og fikk seg en flott skjermtur med påfølgende fuktig fest ved stranden. Vår eminente kokk Pål André ordnet med grillen lammelår og kvelden ble som seg hør og bør avsluttet rundt bålet.

Vi hadde også innhopp med grilling hos Pål og Tone Bergan. De fleste av oss landet på et jorde rett ved til stor applaus fra forbausede tilskuere. Hedmarkingen Johan Bryhni

tok imidlertid en snarvei gjennom blomstene og landet i hagen til Bergan. Mistenker at naboene hadde litt å snakke om den kvelden.

Kurs

På Jarlsberg har vi i år hatt flere kurs, i tillegg til AFF-kursene våre, som går på ferdigheter og sikkerhet. Sindre Frigstad har holdt to skjermflygingsseminar, hvorav det ene sammen med Mathias Holtz. Tilbakemeldingen fra deltakerne på disse kursene var positive og alle hadde godt utbytte av informasjonen og de praktiske øvelsene. Vi håper på flere skjermflygingsseminarer i sesongen 2011. I tillegg til dette har vi hatt

besøk av Norsk Luftambulans som har gitt oss kurs i førstehjelp. Dette er flotte bidrag til å sørge for sikkerheten på hoppfeltet, samtidig som det øker ferdigheten til hopperne. Vi oppfordrer alle til å melde seg på når slike muligheter byr seg.

Vi kan ikke annet enn å si oss fornøyd med denne sesongen. Antall jenter på kurs øker (11 jenter i år) og vi hadde totalt 67 elever på kurs. Vi har skrevet ut masser av sertifikater og fornøyde tandempassasjerer prater varmt om sine opplevelser over Tønsberg. Vi har også hatt noen flotte innhopp og mye moro på feltet, som gjør at vi gleder oss til vi på ny kan kaste oss ut av Twin Otteren vår, LN-JMP. Det er på tide å telle ned til sesongstart, folkens! I skrivende stund er det 152 dager igjen....

Sesongen i Tønsberg

ESONGEN 2010 ER OVER OG VI PÅ JARLSBERG HAR BEGYNT Å VENDE BLIKKET UT MOT VINTER OG IKKE-HOPPENDE VENNER. JA, FOR DET ER IKKE TIL Å STIKKE UNDER EN STOL AT FALLSKJERMHOPPING KAN VÆRE LITT ALTOPPSLUKENDE.

THE WORLD'S
BEST TEAM
DEMANDS THE WORLD'S
BEST TOOLS

SENSEI

Smart
Aerodyne Reserve

ICON

by

Aerodyne

AERODYNE CYPRES MAUBEUGE: 2010 WORLD CHAMPIONS - 8 WAY FORMATION SKYDIVING

Photo: Sylvain Girault

BETTER GEAR BETTER VALUE BETTER SKYDIVES